

Den Europæiske Unions Tidende

C 174

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

55. årgang

16. juni 2012

<u>Informationsnummer</u>	Indhold	Side
---------------------------	---------	------

IV Oplysninger

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER, KONTORER OG AGENTURER

Den Europæiske Unions Domstol

2012/C 174/01	Den Europæiske Unions Domstols seneste offentliggørelse i <i>Den Europæiske Unions Tidende</i> EUT C 165 af 9.6.2012	1
---------------	--	---

Retten

2012/C 174/02	Dommernes fordeling mellem afdelingerne	2
---------------	---	---

V Øvrige meddelelser

RETSLIGE PROCEDURER

Domstolen

2012/C 174/03	Sag C-125/09: Domstolens dom (Femte Afdeling) af 26. april 2012 — Europa-Kommissionen mod Republikken Cypern (Traktatbrud — elektroniske kommunikationsnet og -tjenester — direktiv 2002/21/EF og 2002/20/EF — ret til adgang — manglende gennemførelse inden for den fastsatte frist)	4
---------------	--	---

DA

Pris:
3 EUR

(Fortsættes på omslagets anden side)

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2012/C 174/04	Sag C-337/10: Domstolens dom (Femte Afdeling) af 3. maj 2012 — Georg Neidel mod Stadt Frankfurt am Main (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Verwaltungsgericht Frankfurt am Main — Tyskland) (Socialpolitik — direktiv 2003/88/EF — arbejdsvilkår — tilrettelæggelse af arbejdstiden — ret til en årlig betalt ferie — finansiel godtgørelse i tilfælde af sygdom — tjenestemænd (brandmænd))	4
2012/C 174/05	Sag C-406/10: Domstolens dom (Store Afdeling) af 2. maj 2012 — SAS Institute Inc. mod World Programming Ltd (anmodning om præjudiciel afgørelse fra High Court of Justice (Chancery Division) — Det Forenede Kongerige) (Immaterielrettigheder — direktiv 91/250/EØF — retlig beskyttelse af edb-programmer — artikel 1, stk. 2, og artikel 5, stk. 3 — beskyttelsens omfang — skabelse enten direkte eller gennem en proces — ophavsretligt beskyttet edb-program — et andet programs repetition af funktioner uden adgang til det første programs kildekode — dekompilering af det første edb-programs objektkode — direktiv 2001/29/EF — ophavsret og beslægtede rettigheder i informationsområdet — artikel 2, litra a) — brugermanual til et edb-program — gengivelse i et andet edb-program — krænkelse af ophavsretten — betingelse — udtryk for ophavsmanden til brugermanualens egen intellektuelle frembringelse)	5
2012/C 174/06	Sag C-419/10: Domstolens dom (Anden Afdeling) af 26. april 2012 — Wolfgang Hofmann mod Freistaat Bayern (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Bayerischer Verwaltungsgerichtshof — Tyskland) (Direktiv 2006/126/EF — gensidig anerkendelse af kørekort — en medlemsstats nægtelse af at anerkende gyldigheden af et kørekort, der er udstedt af en anden medlemsstat til en person, hvis førerret er blevet inddraget på førstnævnte stats område)	6
2012/C 174/07	Sag C-456/10: Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 26. april 2012 — Asociación Nacional de Expendedores de Tabaco y Timbre (ANETT) mod Administración del Estado (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunal Supremo — Spanien) (Frie varebevægelser — artikel 34 TEUF og 37 TEUF — national lovgivning, der forbyder tobakshandlere at importere tobaksvarer — regel om monopol på forhandling af tobaksvarer og dets funktion — foranstaltning med tilsvarende virkning som en kvantitativ restriktion — begrundelse — forbrugerbeskyttelse)	6
2012/C 174/08	Sag C-472/10: Domstolens dom (Første Afdeling) af 26. april 2012 — Nemzeti Fogyasztóvédelmi Hatóság mod Invitel Távközlési Zrt (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Pest Megyei Bíróság — Ungarn) (Direktiv 93/13/EØF — artikel 3, stk. 1 og 3 — artikel 6 og 7 — forbrugeraftaler — urimelige kontraktvilkår — den erhvervsdrivendes ensidige ændring af kontraktvilkårene — søgsmål med påstand om forbud anlagt i offentlighedens interesse af et i den nationale lovgivning udpeget organ på vegne af forbrugerne — konstatering af, at kontraktvilkåret er urimeligt — retsvirkninger)	7
2012/C 174/09	Sag C-508/10: Domstolens dom (Anden Afdeling) af 26. april 2012 — Europa-Kommissionen mod Kongeriget Nederlandene (Traktatbrud — direktiv 2003/109/EF — tredjelandsstatsborgeres status som fastboende udlænding — ansøgning om at opnå status som fastboende udlænding — ansøgning om opholdstilladelse i en anden medlemsstat, der er indgivet af en tredjelandsstatsborger, som allerede har opnået status som fastboende udlænding i en første medlemsstat, eller af et familiemedlem til den pågældende — størrelsen af de gebyrer, der kræves af de kompetente myndigheder — uforholdsmæssig karakter — hindringer for udøvelsen af opholdsretten)	7
2012/C 174/10	Sag C-510/10: Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 26. april 2012 — DR og TV2 Danmark A/S mod NCB — Nordisk Copyright Bureau (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Østre Landsret — Danmark) (Tilnærmelse af lovgivningerne — ophavsret og beslægtede rettigheder — direktiv 2001/29/EF — artikel 5, stk. 2, litra d) — retten til overføring af værker til almenheden — undtagelse fra retten til reproduktion — efemere optagelser af værker foretaget af radio- og fjernsynsforetagender ved hjælp af egne midler og til egne udsendelser — optagelser foretaget ved hjælp af tredjemands midler — radio- og fjernsynsforetagendets forpligtelse til at erstatte enhver skade, der forvoldes af tredjemands handlinger og undladelser)	8

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2012/C 174/11	Sag C-520/10: Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 3. maj 2012 — Lebara Ltd mod Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs (anmodning om præjudiciel afgørelse fra First-tier Tribunal (Tax Chamber) — Det Forenede Kongerige) (Beskatning — sjette momsdirektiv — artikel 2 — levering af tjenesteydelser mod vederlag — teletjenester — forudbetalte telefonkort indeholdende oplysninger, som gør det muligt at foretage internationale opkald — markedsføring gennem et distributørnetværk) ...	9
2012/C 174/12	Sag C-571/10: Domstolens dom (Store Afdeling) af 24. april 2012 — Servet Kamberaj mod Istituto per l'Edilizia Sociale della Provincia autonoma di Bolzano (IPES), Giunta della Provincia autonoma di Bolzano og Provincia Autonoma di Bolzano (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunale di Bolzano — Italien) (Område med frihed, sikkerhed og retfærdighed — artikel 34 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder — direktiv 2003/109/EF — tredjelandsstatsborgeres status som fastboende udlændinge — ret til ligebehandling med hensyn til social sikring, social bistand og social beskyttelse — undtagelse fra princippet om ligebehandling for foranstaltninger vedrørende social bistand og social beskyttelse — udelukkelse af »centrale ydelser« fra undtagelsens anvendelsesområde — nationale bestemmelser om boligstøtte til mindre bemidlede lejere — midler afsat til tredjelandsstatsborgere fastsat på baggrund af et forskelligt vægtet gennemsnit — afslag på en ansøgning om boligstøtte under henvisning til, at budgettet for tredjelandsstatsborgere er opbrugt)	9
2012/C 174/13	Forenede sager C-578/10 — C-580/10: Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 26. april 2012 — Staatssecretaris van Financiën mod L.A.C. van Putten (C-578/10), P. Mook (C-579/10) og G. Frank (C-580/10) (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Hoge Raad der Nederlanden — Nederlandene) (Artikel 18 EF og 56 EF — motorkøretøjer — anvendelse i en medlemsstat af et udlånt privat motorkøretøj, der er indregistreret i en anden medlemsstat — pålæggelse af afgift på dette køretøj i den første medlemsstat ved køretøjets første anvendelse på det nationale vejnet)	10
2012/C 174/14	Sag C-620/10: Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 3. maj 2012 — Migrationsverket mod Nuriye Kastrati, Valdrina Kastrati og Valdrin Kastrati (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Kammarrätten i Stockholm — Migrationsöverdomstolen — Sverige) (Dublinsystemet — forordning (EF) nr. 343/2003 — procedure til afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for behandlingen af en asylansøgning — tredjelandsstatsborgere, der er i besiddelse af et visum til kortvarigt ophold udstedt af »den ansvarlige medlemsstat« i denne forordnings forstand — asylansøgning indgivet i en anden medlemsstat end den ansvarlige medlemsstat i henhold til nævnte forordning — ansøgning om opholdstilladelse i en anden medlemsstat end den ansvarlige medlemsstat, efterfulgt af tilbagetrækning af asylansøgningen — tilbagetrækning inden den ansvarlige medlemsstat har accepteret overtagelsen — tilbagetrækning, hvorved procedurerne i henhold til forordning nr. 343/2003 bringes til ophør)	11
2012/C 174/15	Forenede sager C-621/10 og C-129/11: Domstolens dom (Anden Afdeling) af 26. april 2012 — »Balkan and Sea Properties« ADSITS (sag C-621/10) og Provadinvest OOD (sag C-129/11) mod Direktor na Direktsia »Obzhalvane I upravlenie na izpalnenieto« — Varna pri Tsentralno upravlenie na Natsionalnata agentsi za prihodite (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Administrativen sad — Varna — Bulgarien) (Moms — direktiv 2006/112/EF — artikel 73 og artikel 80, stk. 1 — salg af fast ejendom mellem forbundne selskaber — transaktionens værdi — national lovgivning, hvorefter beskatningsgrundlaget med hensyn til moms for transaktioner mellem forbundne personer udgøres af transaktionens normalværdi)	11
2012/C 174/16	Sag C-24/11 P: Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 3. maj 2012 — Kongeriget Spanien mod Europa-Kommissionen (Appel — EUGFL — Garantisektionen — udgifter, som er udelukket fra EF-finansiering — udgifter, der er afholdt af Kongeriget Spanien — støtte til olivenolieproduktion)	12

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2012/C 174/17	Sag C-225/11: Domstolens dom (Ottende Afdeling) af 26. april 2012 — The Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs mod Able UK Ltd (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Upper Tribunal (Tax and Chancery Chamber) — Det Forenede Kongerige) (Moms — direktiv 2006/112/EF — fritagelser — artikel 151, stk. 1, litra c) — transaktion med henblik på demontering af den amerikanske flådes forældede skibe foretaget på en medlemsstats område)	13
2012/C 174/18	Sag C-289/11 P: Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 3. maj 2012 — Legris Industries SA mod Europa-Kommissionen (Appel — konkurrence — karteller — sektoren for kobberfittings og fittings af kobberlegeringer — Kommissionens beslutning, der fastslår en overtrædelse af artikel 81 EF — bøder — moder- og datterselskaber — tilregnelser af ulovlig adfærd)	13
2012/C 174/19	Sag C-290/11 P: Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 3. maj 2012 — Comap SA mod Europa-Kommissionen (Appel — konkurrence — karteller — sektoren for kobberfittings og fittings af kobberlegeringer — Kommissionens beslutning, der fastslår en overtrædelse af artikel 81 EF — bøder — overtrædelsens varighed — begrebet »vedvarende«)	13
2012/C 174/20	Sag C-83/12 PPU: Domstolens dom (Andet Afdeling) af 10. april 2012 — straffesag mod Minh Khoa Vo (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Bundesgerichtshof — Tyskland) (Område med frihed, sikkerhed og retfærdighed — forordning (EF) nr. 810/2009 — fællesskabskodeks for visa — artikel 21 og 34 — national lovgivning — bistand til tredjelandsstatsborgeres ulovlige indrejse til en medlemsstats område — visa opnået på svigagtigt grundlag — strafforfølgning for menneskesmugning)	14
2012/C 174/21	Sag C-119/12: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Bundesgerichtshof (Tyskland) den 6. marts 2012 — Josef Probst mod mr.nexnet GmbH	14
2012/C 174/22	Sag C-125/12: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Juzgado de lo Mercantil nº 1 de Granada (Spanien) den 8. marts 2012 — Promociones y Construcciones BJ 200 S.L. m.fl.	15
2012/C 174/23	Sag C-129/12: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Land Sachsen-Anhalt (Tyskland) den 8. marts 2012 — Magdeburger Mühlenwerke GmbH mod Finanzamt Magdeburg	15
2012/C 174/24	Sag C-139/12: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunal Supremo (Spanien) den 19. marts 2012 — Caixa d'Estalvis i Pensions de Barcelona mod Generalidad de Catalunya	16
2012/C 174/25	Sag C-151/12: Sag anlagt den 29. marts 2012 — Europa-Kommissionen mod Kongeriget Spanien	16
2012/C 174/26	Sag C-152/12: Sag anlagt den 29. marts 2012 — Europa-Kommissionen mod Den Bulgarske Republik	17
2012/C 174/27	Sag C-154/12: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunal de première instance de Bruxelles (Belgien) den 29. marts 2012 — Isera & Scaldis Sugar SA, Philippe Bedoret and Co SPRL, Jean Rigot og Mathieu Vrancken mod Det belgiske interventions- og restitutionskontor (BIRB)	18
2012/C 174/28	Sag C-158/12: Sag anlagt den 30. marts 2012 — Europa-Kommissionen mod Irland	18
2012/C 174/29	Sag C-170/12: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Cour de cassation (Frankrig) den 11. april 2012 — Peter Pinckney mod KDG médiattech AG	19

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2012/C 174/30	Sag C-171/12 P: Appel iværksat den 11. april 2012 af Carrols Corp. til prøvelse af dom afsagt af Retten (Ottende Afdeling) den 1. februar 2012 i sag T-291/09 — Carrols Corp. mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) og Giulio Gambettola	19
2012/C 174/31	Sag C-181/12: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Finanzgericht Düsseldorf (Tyskland) den 18. april 2012 — Yvon Welte mod Finanzamt Velbert	20
Retten		
2012/C 174/32	Sag T-270/10: Rettens dom af 3. maj 2012 — Conceria Kara mod KHIM — Dima (KARRA) (EF-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EF-ordmærket KARRA — de ældre nationale og EF-figurmærker Kara — selskabsnavnet Conceria Kara Srl og firmanavnet Kara — relative registreringshindringer — artikel 75, første punktum, i forordning (EF) nr. 207/2009 — artikel 42, stk. 2 og 3, i forordning (EF) nr. 207/2009 — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 — artikel 8, stk. 4, i forordning (EF) nr. 207/2009 — Pariserkonventionens artikel 8 — ond tro)	21
2012/C 174/33	Sag T-435/11: Rettens dom af 2. maj 2012 — Universal Display mod KHIM (UniversalPHOLED) (EF-varemærker — international registrering, hvor Det Europæiske Fællesskab er designeret — ansøgning om EF-ordmærket UniversalPHOLED — absolut registreringshindring — beskrivende karakter — artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning (EF) nr. 207/2009)	21
2012/C 174/34	Forenede sager T-40/07 P-REV og T-62/07 P-REV: Rettens kendelse af 16. april 2012 — de Brito Sequeira Carvalho mod Kommissionen (Retspleje — begæring om genoptagelse — ny faktisk omstændighed — foreligger ikke — afvisning)	21
2012/C 174/35	Forenede sager T-76/07, T-362/07 og T-409/08: Rettens kendelse af 24. april 2012 — El Fatmi mod Rådet (Fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik — restriktive foranstaltninger med henblik på at bekæmpe terrorisme — fjernelse fra listen over berørte personer — annullationssøgsmål — uforment at træffe afgørelse i sagen)	22
2012/C 174/36	Sag T-374/07: Rettens kendelse af 20. april 2012 — Pachtitis mod Kommissionen (Personalesag — ansættelse — almindelig udvælgelsesprøve — afslag på en begæring om at opnå en kopi af spørgsmålene og svarene i adgangsprøverne — Rettens manglende kompetence — hjemvisning til Personaleretten)	22
2012/C 174/37	Sag T-517/09: Rettens kendelse af 24. april 2012 — Alstom mod Kommissionen (Konkurrence — markedet for elektriske transformatorer — skrivelse fra Kommissionens regnskabsfører — afslag på at acceptere tilvejebringelse af en bankgaranti som midlertidig dækning af bøden — bortfald af retlig interesse — uforment at træffe afgørelse)	23
2012/C 174/38	Sag T-341/10: Rettens kendelse af 16. april 2012 — F91 Diddeléng m.fl. mod Kommissionen (Annullationssøgsmål — henlæggelse af en klage — undladelse af at indlede en traktatbrudsprocedure — manglende anfægtelig retsakt — afvisning)	23
2012/C 174/39	Sag T-572/11 R II: Kendelse afsagt af Rettens præsident den 23. april 2012 — Hassan mod Rådet (Særlige rettergangsformer — fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik — restriktive foranstaltninger over for Syrien — indefrysning af midler og økonomiske ressourcer — begæring om foreløbige forholdsregler — ny begæring — nye faktiske omstændigheder — foreligger ikke — begæring ikke taget til følge)	23

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2012/C 174/40	Sag T-163/12 R: Kendelse afsagt af Rettens præsident den 23. april 2012 — Ternavsky mod Rådet (Særlige rettergangsformer — fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik — restriktive foranstaltninger over for Belarus — indefrysning af midler og økonomiske ressourcer — begæring om udsættelse af gennemførelse — tilsidesættelse af formforskrifter — begæring ikke taget til følge)	24
2012/C 174/41	Sag T-135/12: Sag anlagt den 2. marts 2012 — Frankrig mod Kommissionen	24
2012/C 174/42	Sag T-175/12: Sag anlagt den 12. april 2012 — Deutsche Börse mod Kommissionen	25
2012/C 174/43	Sag T-176/12: Sag anlagt den 16. april 2012 — Bank Tejarat mod Rådet	25
2012/C 174/44	Sag T-177/12: Sag anlagt den 20. april 2012 — Spraylat mod ECHA	26
2012/C 174/45	Sag T-178/12: Sag anlagt den 17. april 2012 — Khwanda mod Rådet	27
2012/C 174/46	Sag T-181/12: Sag anlagt den 26. april 2012 — Bateni mod Rådet	28
2012/C 174/47	Sag T-182/12: Sag anlagt den 26. april 2012 — HTTS mod Rådet	29
2012/C 174/48	Sag T-185/12: Sag anlagt den 23. april 2012 — HUK-Coburg mod Kommissionen	29
 Retten for EU-Personalesager 		
2012/C 174/49	Sag F-126/11: Sag anlagt den 28. november 2011 — ZZ mod Kommissionen	31
2012/C 174/50	Sag F-28/12: Sag anlagt den 29. marts 2012 — ZZ mod Kommissionen	31

IV

(Oplysninger)

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER,
KONTORER OG AGENTURER

DEN EUROPÆISKE UNIONS DOMSTOL

(2012/C 174/01)

Den Europæiske Unions Domstols seneste offentliggørelse i *Den Europæiske Unions Tidende*

EUT C 165 af 9.6.2012

Liste over tidligere offentliggørelser

EUT C 157 af 2.6.2012

EUT C 151 af 26.5.2012

EUT C 138 af 12.5.2012

EUT C 133 af 5.5.2012

EUT C 126 af 28.4.2012

EUT C 118 af 21.4.2012

Teksterne er tilgængelige i:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

RETTEN

Dommernes fordeling mellem afdelingerne

(2012/C 174/02)

Den 16. maj 2012 har Rettens plenum som følge af, at dommer E. Cremona er fratrukket, truffet beslutning om at ændre Rettens plenums beslutninger af 20. september 2010 ⁽¹⁾, af 26. oktober 2010 ⁽²⁾, af 29. november 2010 ⁽³⁾, af 20. september 2011 ⁽⁴⁾ og af 25. november 2011 ⁽⁵⁾ om dommernes fordeling mellem afdelingerne.

For perioden fra den 16. maj 2012 til datoen for det italienske eller det maltesiske medlems tiltrædelse tilknyttes dommerne afdelingerne på følgende måde:

Første Udvidede Afdeling, som sættes af fem dommere:

Afdelingsformand J. Azizi og dommerne I. Labucka, S. Frimodt Nielsen, D. Gratsias og M. Kancheva.

Første Afdeling, som sættes af tre dommere:

Afdelingsformand J. Azizi
dommer S. Frimodt Nielsen
dommer M. Kancheva.

Anden Udvidede Afdeling, som sættes af fem dommere:

Afdelingsformand N.J. Forwood og dommerne F. Dehousse, I. Wiszniewska-Białecka, M. Prek og J. Schwarcz.

Anden afdeling, som sættes af tre dommere:

Afdelingsformand N.J. Forwood
dommer F. Dehousse
dommer J. Schwarcz.

Tredje Udvidede Afdeling, der sættes af fem dommere:

Afdelingsformand O. Czúcz og dommerne I. Labucka, S. Frimodt Nielsen, D. Gratsias og M. Kancheva.

Tredje Afdeling, der sættes af tre dommere:

Afdelingsformand O. Czúcz
dommer I. Labucka
dommer D. Gratsias.

Fjerde Udvidede Afdeling, der sættes af fem dommere:

Afdelingsformand I. Pelikánová og dommerne V. Vadapalas, K. Jürimäe, K. O'Higgins og M. van der Woude.

Fjerde Afdeling, der sættes af tre dommere:

Afdelingsformand I. Pelikánová
dommer K. Jürimäe
dommer M. van der Woude.

⁽¹⁾ EUT C 288 af 23.10.2010, s. 2.

⁽²⁾ EUT C 317 af 20.11.2010, s. 5.

⁽³⁾ EUT C 346 af 18.12.2010, s. 2.

⁽⁴⁾ EUT C 305 af 15.10.2011, s. 2.

⁽⁵⁾ EUT C 370 af 17.12.2011, s. 5.

Femte Udvidede Afdeling, der sættes af fem dommere:

Afdelingsformand S. Papasavvas og dommerne V. Vadapalas, K. Jürimäe, K. O'Higgins og M. van der Woude.

Femte Afdeling, der sættes af tre dommere:

Afdelingsformand S. Papasavvas
dommer V. Vadapalas
dommer K. O'Higgins.

Sjette Udvidede Afdeling, der sættes af fem dommere:

Afdelingsformand H. Kanninen og dommerne M.E. Martins Ribeiro, N. Wahl, S. Soldevila Fragoso og A. Popescu.

Sjette Afdeling, der sættes af tre dommere:

Afdelingsformand H. Kanninen
dommer N. Wahl
dommer S. Soldevila Fragoso.

Syvende Udvidede Afdeling, der sættes af fem dommere:

Afdelingsformand A. Dittrich og dommerne F. Dehousse, I. Wiszniewska-Białecka, M. Prek og J. Schwarcz.

Syvende Afdeling, der sættes af tre dommere:

Afdelingsformand A. Dittrich
dommer I. Wiszniewska-Białecka
dommer M. Prek.

Ottende Udvidede Afdeling, der sættes af fem dommere:

Afdelingsformand L. Truchot og dommerne M.E. Martins Ribeiro, N. Wahl, S. Soldevila Fragoso og A. Popescu.

Ottende Afdeling, der sættes af tre dommere:

Afdelingsformand L. Truchot
dommer M. Martins Ribeiro
dommer A. Popescu.

V

(Øvrige)

RETSLIGE PROCEDURER

DOMSTOLEN

Domstolens dom (Femte Afdeling) af 26. april 2012 — Europa-Kommissionen mod Republikken Cypern

(Sag C-125/09) ⁽¹⁾

(Traktatbrud — elektroniske kommunikationsnet og -tjenester — direktiv 2002/21/EF og 2002/20/EF — ret til adgang — manglende gennemførelse inden for den fastsatte frist)

(2012/C 174/03)

Processprog: græsk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved G. Zavvos, A. Nijenhuis og H. Krämer, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Republikken Cypern (ved K. Lykourgos og A. Pantazi-Lamprou, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Traktatbrud — tilsidesættelse af artikel 11, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/21/EF af 7. marts 2002 om fælles rammebestemmelser for elektroniske kommunikationsnet og -tjenester (rammedirektivet) (EFT L 108, s. 33) — tilsidesættelse af artikel 4, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/20/EF af 7. marts 2002 om tilladelser til elektroniske kommunikationsnet og -tjenester (tilladelsesdirektivet) (EFT L 108, s. 21) — tildeling og erhvervelse af rettigheder med henblik på at gøre det muligt at installere af faciliteter på, over eller under offentlig eller privat ejendom for en virksomhed, der har tilladelse til at udbyde elektroniske kommunikationsnet.

Konklusion

1) Republikken Cypern har tilsidesat sine forpligtigelser i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/21/EF af 7. marts 2002 om fælles rammebestemmelser for elektroniske kommunikationsnet og -tjenester (rammedirektivet) og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/20/EF af 7. marts 2002 om tilladelser til elektroniske kommunikationsnet og -tjenester (tilladelsesdirektivet), idet den ikke har sikret tildelingen af rettighederne til at installere faciliteter på, over eller under offentlig ejendom på grundlag af transparente procedurer, som anvendes uden forskelsbehandling og uden forsinkelse i henhold til artikel 11, stk. 1, i direktiv 2002/21/EF og artikel 4, stk. 1, i direktiv 2002/20/EF

2) Republikken Cypern betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 141 af 20.6.2009.

Domstolens dom (Femte Afdeling) af 3. maj 2012 — Georg Neidel mod Stadt Frankfurt am Main (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Verwaltungsgericht Frankfurt am Main — Tyskland)

(Sag C-337/10) ⁽¹⁾

(Socialpolitik — direktiv 2003/88/EF — arbejdsvilkår — tilrettelæggelse af arbejdstiden — ret til en årlig betalt ferie — finansiel godtgørelse i tilfælde af sygdom — tjenestemænd (brandmænd))

(2012/C 174/04)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Verwaltungsgericht Frankfurt am Main

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Georg Neidel

Sagsøgt: Stadt Frankfurt am Main

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Verwaltungsgericht Frankfurt am Main — fortolkning af artikel 7 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/88/EF af 4. november 2003 om visse aspekter i forbindelse med tilrettelæggelse af arbejdstiden (EUT L 299, s. 9) — ret til en økonomisk godtgørelse for årlig betalt ferie, der ikke er blevet afholdt som følge af uarbejdsdygtighed, der har vedvaret i flere år før pensioneringen — personelt anvendelsesområde for direktiv 2003/88/EF — tjenestemænd (brandmænd)

Konklusion

- 1) Artikel 7 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/88/EF af 4. november 2003 om visse aspekter i forbindelse med tilrettelæggelse af arbejdstiden skal fortolkes således, at den finder anvendelse på en tjenestemand, der arbejder som brandmand på normale vilkår.
- 2) Artikel 7, stk. 2, i direktiv 2003/88 skal fortolkes således, at en tjenestemand ved pensionering har ret til en finansiel godtgørelse for årlig betalt ferie, der ikke er afholdt som følge af, at han på grund af sygdom ikke har udført tjeneste.
- 3) Artikel 7 i direktiv 2003/88 skal fortolkes således, at den ikke er til hinder for nationale bestemmelser, hvorefter en tjenestemand indrømmes ret til yderligere betalt ferie ud over retten til en årlig betalt ferie på mindst fire uger, uden at der er fastsat betaling af en finansiel godtgørelse, når den tjenestemand, som går på pension, ikke har kunnet udnytte disse yderligere rettigheder som følge af, at han på grund af sygdom ikke har kunnet udføre tjeneste.
- 4) Artikel 7, stk. 2, i direktiv 2003/88 skal fortolkes således, at den er til hinder for en national bestemmelse, som ved en overførselsperiode på ni måneder, efter hvis udløb retten til årlig betalt ferie bortfalder, begrænser den ret, som en tjenestemand, der går på pension, har til at kumulere finansielle godtgørelser for årlig betalt ferie, som ikke er afholdt på grund af uarbejdsdygtighed.

(¹) EUT C 301 af 6.11.2010.

Domstolens dom (Store Afdeling) af 2. maj 2012 — SAS Institute Inc. mod World Programming Ltd (anmodning om præjudiciel afgørelse fra High Court of Justice (Chancery Division) — Det Forenede Kongerige)

(Sag C-406/10) (¹)

(Immaterialrettigheder — direktiv 91/250/EØF — retlig beskyttelse af edb-programmer — artikel 1, stk. 2, og artikel 5, stk. 3 — beskyttelsens omfang — skabelse enten direkte eller gennem en proces — ophavsretligt beskyttet edb-program — et andet programs repetition af funktioner uden adgang til det første programs kildekode — dekompileing af det første edb-programs objektkode — direktiv 2001/29/EF — ophavsret og beslægtede rettigheder i informationssamfundet — artikel 2, litra a) — brugermanual til et edb-program — gengivelse i et andet edb-program — krænkelse af ophavsretten — betingelse — udtryk for ophavsmanden til brugermanualens egen intellektuelle frembringelse)

(2012/C 174/05)

Processprog: engelsk

Den forelæggende ret

High Court of Justice (Chancery Division)

Parter i hovedsagen

Sagsøger: SAS Institute Inc.

Sagsøgt: World Programming Ltd

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — High Court of Justice (Chancery Division) — fortolkning af artikel 2, stk. 1, og artikel 5, stk. 3, i Rådets direktiv 91/250/EØF af 14. maj 1991 om retlig beskyttelse af edb-programmer (EFT L 122, s. 42) — beskyttelsens omfang — skabelse, enten direkte eller gennem en proces, såsom decompilation af objektkoden, af et edb-program, som efterligner et andet allerede ophavsretligt beskyttet edb-programs funktioner, uden adgang til sidstnævntes kildekode

Konklusion

- 1) Artikel 1, stk. 2, i Rådets direktiv 91/250/EØF af 14. maj 1991 om retlig beskyttelse af edb-programmer skal fortolkes således, at hverken et edb-programs funktionalitet eller det programmeringssprog og det datafilformat, der anvendes i et edb-program til at udnytte visse af dets funktioner, udgør en form, hvori dette edb-program udtrykkes, hvorfor det ikke i kraft heraf er ophavsretligt beskyttet som edb-program i direktivets forstand.
- 2) Artikel 5, stk. 3, i direktiv 91/250 skal fortolkes således, at en person, der har opnået en kopi af et edb-program i henhold til en licens, uden tilladelse fra indehaveren af ophavsretten til dette program kan besigtige, undersøge eller afprøve dette programs funktion for at fastlægge, hvilke idéer og principper der ligger til grund for de enkelte elementer af det pågældende program, når vedkommende udfører de handlinger, som licensen giver ham tilladelse til at udføre, og de handlinger i form af indlæsning og kørsel, der er nødvendige for anvendelse af edb-programmet efter dets formål, forudsat at han ikke gør indgreb i indehaveren af ophavsretten til dette programs enerettigheder.
- 3) Artikel 2, litra a), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/29/EF af 22. maj 2001 om harmonisering af visse aspekter af ophavsret og beslægtede rettigheder i informationssamfundet skal fortolkes således, at gengivelse i et edb-program eller i en brugermanual til dette program af visse elementer, der er beskrevet i brugermanualen til et andet edb-program, der er ophavsretligt beskyttet, kan udgøre en krænkelse af ophavsretten til sidstnævnte manual, såfremt denne gengivelse udgør et udtryk for ophavsmanden til brugermanualen til edb-programmets egen intellektuelle frembringelse, hvilket det tilkommer den forelæggende ret at efterprøve.

(¹) EUT C 346 af 18.12.2010.

Domstolens dom (Anden Afdeling) af 26. april 2012 — Wolfgang Hofmann mod Freistaat Bayern (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Bayerischer Verwaltungsgerichtshof — Tyskland)

(Sag C-419/10) ⁽¹⁾

(Direktiv 2006/126/EF — gensidig anerkendelse af kørekort — en medlemsstats nægtelse af at anerkende gyldigheden af et kørekort, der er udstedt af en anden medlemsstat til en person, hvis førerret er blevet inddraget på førstnævnte stats område)

(2012/C 174/06)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Bayerischer Verwaltungsgerichtshof

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Wolfgang Hofmann

Sagsøgt: Freistaat Bayern

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Bayerischer Verwaltungsgerichtshof — fortolkning af artikel 2, stk. 1, og artikel 11, stk. 4, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/126/EF af 20. december 2006 om kørekort (EUT L 403, s. 18) — gensidig anerkendelse af kørekort — en medlemsstats nægtelse af at anerkende gyldigheden af et kørekort udstedt af en anden medlemsstat til en person, hvis kørekort er inddraget på den førstnævnte medlemsstats område

Konklusion

Artikel 2, stk. 1, og artikel 11, stk. 4, andet afsnit, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/126/EF af 20. december 2006 om kørekort (omarbejdning) skal fortolkes således, at de er til hinder for, at en medlemsstat uden for enhver periode med forbud mod generhvervelse af førerret, som er blevet pålagt indehaveren af et af en anden medlemsstat udstedt kørekort, også når kravet om sædvanlig bopæl på sidstnævnte medlemsstats område var opfyldt, nægter at anerkende gyldigheden af dette kørekort, hvis nævnte indehaver på førstnævnte medlemsstats område har fået inddraget en tidligere førerret.

⁽¹⁾ EUT C 301 af 6.11.2010.

Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 26. april 2012 — Asociación Nacional de Expendedores de Tabaco y Timbre (ANETT) mod Administración del Estado (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunal Supremo — Spanien)

(Sag C-456/10) ⁽¹⁾

(Frie varebevægelser — artikel 34 TEUF og 37 TEUF — national lovgivning, der forbyder tobakshandlere at importere tobaksvarer — regel om monopol på forhandling af tobaksvarer og dets funktion — foranstaltning med tilsvarende virkning som en kvantitativ restriktion — begrundelse — forbrugerbeskyttelse)

(2012/C 174/07)

Processprog: spansk

Den forelæggende ret

Tribunal Supremo

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Asociación Nacional de Expendedores de Tabaco y Timbre (ANETT)

Sagsøgt: Administración del Estado

Procesdeltagere: Unión de Asociaciones de Estanqueros de España, Logivend SLU og Organización Nacional de Asociaciones de Estanqueros

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Tribunal Supremo — fortolkning af artikel 34 TEUF — spansk monopol på forhandling af tobaksvarer — forbud mod import af tobaksvarer, som gælder for detailforhandlere, og som er indført til fordel for engrosforhandlere — proportionalitet

Konklusion

Artikel 34 TEUF skal fortolkes således, at den er til hinder for en national lovgivning som den i hovedsagen omhandlede, der forbyder indehavere af tobaks- og stempelmærkeudsalg at udøve virksomhed i form af import af tobaksvarer fra andre medlemsstater.

⁽¹⁾ EUT C 328 af 4.12.2010.

Domstolens dom (Første Afdeling) af 26. april 2012 — Nemzeti Fogyasztóvédelmi Hatóság mod Invitel Távközlési Zrt (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Pest Megyei Bíróság — Ungarn)

(Sag C-472/10) ⁽¹⁾

(Direktiv 93/13/EØF — artikel 3, stk. 1 og 3 — artikel 6 og 7 — forbrugeraftaler — urimelige kontraktvilkår — den erhvervsdrivendes ensidige ændring af kontraktvilkårene — søgsmål med påstand om forbud anlagt i offentlighedens interesse af et i den nationale lovgivning udpeget organ på vegne af forbrugerne — konstatering af, at kontraktvilkåret er urimeligt — retsvirkninger)

(2012/C 174/08)

Processprog: ungarsk

Den forelæggende ret

Pest Megyei Bíróság

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Nemzeti Fogyasztóvédelmi Hatóság

Sagsøgt: Invitel Távközlési Zrt

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Pest Megyei Bíróság — fortolkning af artikel 3, stk. 1, sammenholdt med nr. 1), litra j), og nr. 2), litra d), i bilaget samt af artikel 6, stk. 1, i Rådets direktiv 93/13/EØF af 5. april 1993 om urimelige kontraktvilkår i forbrugeraftaler (EFT L 95, s. 29) — kontraktvilkår, hvorefter den erhvervsdrivende ensidigt kan ændre kontraktens vilkår uden gyldig grund og uden en udtrykkelig beskrivelse af retningslinjerne for prissvingningerne — kontraktvilkårets urimelige karakter — retsvirkning af, at det under et søgsmål af generel interesse fastslås, at kontraktvilkåret er urimeligt

Konklusion

1) Det tilkommer den nationale ret, som træffer afgørelse i søgsmålet med påstand om forbud anlagt i offentlighedens interesse af et i den nationale lovgivning udpeget organ på vegne af forbrugerne, at bedømme, henset til artikel 3, stk. 1 og 3, i Rådets direktiv 93/13/EØF af 5. april 1993 om urimelige kontraktvilkår i forbrugeraftaler, om et kontraktvilkår i de almindelige forretningsbetingelser i forbrugeraftaler, hvorved en erhvervsdrivende fastsætter en ensidig ændring af omkostningerne i forbindelse med den tjenesteydelse, der skal leveres, uden imidlertid klart at beskrive retningslinjerne for fastsættelsen af nævnte omkostninger eller at angive gyldige grunde til denne ændring, er urimeligt. I forbindelse med denne bedømmelse skal nævnte ret bl.a. efterprøve, om grundene til eller retningslinjerne for ændringerne af omkostningerne i forbindelse med den tjenesteydelse, der skal leveres, i lyset af alle vilkårene i de almindelige forretningsbetingelser i forbrugeraftaler, som det omtvistede vilkår er en del af, samt i lyset af den nationale lovgivning, som fastsætter de rettigheder og forpligtelser, der vil

kunne føjes til dem, der er fastsat i de pågældende almindelige forretningsbetingelser, er angivet på en klar og forståelig måde, og om forbrugerne i givet fald har ret til at bringe kontrakten til ophør.

2) Artikel 6, stk. 1, i direktiv 93/13, sammenholdt med direktivets artikel 7, stk. 1 og 2, skal fortolkes således, at:

— den ikke er til hinder for, at konstateringen af, at et urimeligt kontraktvilkår, som er en del af de almindelige forretningsbetingelser i forbrugeraftaler, er ugyldigt, i forbindelse med et søgsmål med påstand om forbud, jf. nævnte direktivs artikel 7, anlagt mod en erhvervsdrivende i offentlighedens interesse og på vegne af forbrugerne af et i den nationale lovgivning udpeget organ, i henhold til nævnte lovgivning har retsvirkninger i forhold til alle de forbrugere, som med den pågældende erhvervsdrivende har indgået en aftale, med hensyn til hvilken de samme almindelige forretningsbetingelser finder anvendelse, herunder i forhold til de forbrugere, som ikke var parter i forbudssagen

— når det i forbindelse med en sådan sag er blevet fastslået, at et vilkår i de almindelige forretningsbetingelser i forbrugeraftaler er urimeligt, er de nationale retter forpligtet til, ligeledes for fremtiden, af egen drift at drage alle de konsekvenser heraf, som er fastsat i national ret, for at nævnte vilkår ikke binder de forbrugere, som med den pågældende erhvervsdrivende har indgået en aftale, med hensyn til hvilken de samme almindelige forretningsbetingelser finder anvendelse.

⁽¹⁾ EUT C 346 af 18.12.2010.

Domstolens dom (Anden Afdeling) af 26. april 2012 — Europa-Kommissionen mod Kongeriget Nederlandene

(Sag C-508/10) ⁽¹⁾

(Traktatbrud — direktiv 2003/109/EF — tredjelandstatsborgers status som fastboende udlænding — ansøgning om at opnå status som fastboende udlænding — ansøgning om opholdstilladelse i en anden medlemsstat, der er indgivet af en tredjelandstatsborger, som allerede har opnået status som fastboende udlænding i en første medlemsstat, eller af et familiemedlem til den pågældende — størrelsen af de gebyrer, der kræves af de kompetente myndigheder — uforholdsmæssig karakter — hindringer for udøvelsen af opholdsretten)

(2012/C 174/09)

Processprog: nederlandsk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved M. Condou-Durande og R. Troosters, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Kongeriget Nederlandene (ved C.M. Wissels og J. Langer, som befuldmægtigede)

Intervenient til støtte for den anden part i sagen: Den Helleniske Republik (ved Papadopoulou, som befuldmægtiget)

Sagens genstand

Traktatbrud — tilsidesættelse af Rådets direktiv 2003/109/EF af 25. november 2003 om tredjelandsstatsborgeres status som fastboende udlænding (EUT 2004 L 16, s. 44) — ansøgning om status som fastboende udlænding — stempelafgift — for høje og urimelige beløb — middel til at hindre udøvelse af opholdsretten

Konklusion

- 1) Kongeriget Nederlandene har tilsidesat de forpligtelser, der påhviler det i henhold til Rådets direktiv 2003/109/EF af 25. november 2003 om tredjelandsstatsborgeres status som fastboende udlænding, idet det på tredjestatsborgere, som ansøger om at opnå status som fastboende udlænding i Nederlandene, og på fastboende udlændinge, der har opnået denne status i en anden medlemsstat end Nederlandene, og som ansøger om at udøve deres opholdsret i denne medlemsstat, samt på deres familiemedlemmer, som ansøger om tilladelse til at ledsage dem eller slutte sig til dem, anvender alt for høje og uforholdsmæssige gebyrer, der kan skabe en hindring for udøvelsen af de rettigheder, der tillægges ved dette direktiv.
- 2) Kongeriget Nederlandene betaler sagens omkostninger.
- 3) Den Helleniske Republik bærer sine egne omkostninger.

(¹) EUT C 30 af 29.1.2011.

Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 26. april 2012 — DR og TV2 Danmark A/S mod NCB — Nordisk Copyright Bureau (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Østre Landsret — Danmark)

(Sag C-510/10) (¹)

(Tilnærmelse af lovgivningerne — ophavsret og beslægtede rettigheder — direktiv 2001/29/EF — artikel 5, stk. 2, litra d) — retten til overføring af værker til almenheden — undtagelse fra retten til reproduktion — efemere optagelser af værker foretaget af radio- og fjernsynsforetagender ved hjælp af egne midler og til egne udsendelser — optagelser foretaget ved hjælp af tredjemands midler — radio- og fjernsynsforetagendets forpligtelse til at erstatte enhver skade, der forvoldes af tredjemands handlinger og undladelser)

(2012/C 174/10)

Processprog: dansk

Den forelæggende ret

Østre Landsret

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: DR og TV2 Danmark A/S

Sagsøgt: NCB — Nordisk Copyright Bureau

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Østre Landsret — fortolkning af artikel 5, stk. 2, litra d), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/29/EF af 22. maj 2001 om harmonisering af visse aspekter af ophavsret og beslægtede rettigheder i informationssamfundet (EFT L 167, s. 10) — betingelser for at være omfattet af en undtagelse til retten til reproduktion — efemere optagelser af værker foretaget af radio- og fjernsynsforetagender ved hjælp af egne midler og til egne udsendelser — radio- og fjernsynsforetagende, der har givet eksterne og uafhængige fjernsynsproduktionselskaber i opdrag at foretage optagelser med det formål at udsende dem inden for rammerne af dets egne udsendelser

Konklusion

- 1) Udtrykket »ved hjælp af egne midler« i artikel 5, stk. 2, litra d), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/29/EF af 22. maj 2001 om harmonisering af visse aspekter af ophavsret og beslægtede rettigheder i informationssamfundet skal undergives en selvstændig og ensartet fortolkning inden for EU-rettens rammer.
- 2) Artikel 5, stk. 2, litra d), i direktiv 2001/29, set i lyset af 41. betragtning hertil, skal fortolkes således, at et radio- og fjernsynsforetagendes egne midler omfatter midler tilhørende enhver tredjemand, der handler på radio- og fjernsynsforetagendets vegne eller under dette foretagendes ansvar.
- 3) For at afgøre, om en optagelse, der er foretaget af et radio- og fjernsynsforetagende til egne udsendelser ved hjælp af midler tilhørende tredjemand, er omfattet af undtagelsen om efemere optagelser i artikel 5, stk. 2, litra d), i direktiv 2001/29, tilkommer det den forelæggende ret at vurdere, om denne person under de i hovedsagen foreliggende omstændigheder kan anses for konkret at handle »på vegne« af radio- og fjernsynsforetagendet eller i det mindste »under dette foretagendes ansvar«. Med hensyn til sidstnævnte er det afgørende, at radio- og fjernsynsforetagendet over for tredjemand, herunder ophavsmænd, hvis rettigheder kan krænkes af en ulovlig optagelse af deres værk, er forpligtet til at erstatte enhver skade, der forvoldes af de handlinger eller undladelser, som foretages af tredjemand — herunder et eksternt og retligt uafhængigt tv-produktionselskab, der er knyttet til den pågældende optagelse — som om disse handlinger og undladelser var radio- og fjernsynsforetagendets egne.

(¹) EUT C 346 af 18.12.2010.

Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 3. maj 2012 — Lebara Ltd mod Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs (anmodning om præjudiciel afgørelse fra First-tier Tribunal (Tax Chamber) — Det Forenede Kongerige)

(Sag C-520/10) ⁽¹⁾

(Beskatning — sjette momsdirektiv — artikel 2 — levering af tjenesteydelser mod vederlag — teletjenester — forudbetalte telefonkort indeholdende oplysninger, som gør det muligt at foretage internationale opkald — markedsføring gennem et distributørnetværk)

(2012/C 174/11)

Processprog: engelsk

Den forelæggende ret

First-tier Tribunal (Tax Chamber)

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Lebara Ltd

Sagsøgt: Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — First-tier Tribunal (Tax Chamber) — fortolkning af artikel 2, nr. 1), i Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag (EFT L 145, s. 1) — telefonkort der sælges af en afgiftspligtig person hjemmehørende i en medlemsstat til en handlende, der er hjemmehørende i en anden medlemsstat, og som videresælges af denne handlende til personer, som anvender dem til at foretage telefonopkald — transaktion bestående af flere elementer — regler om pålæggelse af merværdiafgift

Konklusion

Artikel 2, nr. 1), i Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag, som ændret ved Rådets direktiv 2003/92/EF af 7. oktober 2003, skal fortolkes således, at en telefonioperatør, der udbyder teletjenester bestående i til en distributør at sælge telefonkort, som dels indeholder alle nødvendige oplysninger til at foretage internationale telefonopkald ved hjælp af en infrastruktur, der er stillet til rådighed af nævnte operatør, dels af distributøren bliver videresolgt i eget navn og for egen regning til slutbrugere, enten direkte eller gennem andre afgiftspligtige personer, såsom grossister og detailhandlere, leverer en

teletjeneste mod vederlag til distributøren. Nævnte operatør leverer derimod ikke en anden tjenesteydelse mod vederlag til slutbrugeren, når denne efter at have erhvervet telefonkortet udøver retten til at foretage telefonopkald ved at anvende de på kortet påførte oplysninger.

⁽¹⁾ EUT C 30 af 29.1.2011.

Domstolens dom (Store Afdeling) af 24. april 2012 — Servet Kamberaj mod Istituto per l'Edilizia Sociale della Provincia autonoma di Bolzano (IPES), Giunta della Provincia autonoma di Bolzano og Provincia Autonoma di Bolzano (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunale di Bolzano — Italien)

(Sag C-571/10) ⁽¹⁾

(Område med frihed, sikkerhed og retfærdighed — artikel 34 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder — direktiv 2003/109/EF — tredjelandstatsborgers status som fastboende udlændinge — ret til ligebehandling med hensyn til social sikring, social bistand og social beskyttelse — undtagelse fra princippet om ligebehandling for foranstaltninger vedrørende social bistand og social beskyttelse — udelukkelse af »centrale ydelser« fra undtagelsens anvendelsesområde — nationale bestemmelser om boligstøtte til mindre bemidlede lejere — midler afsat til tredjelandstatsborgere fastsat på baggrund af et forskelligt vægtet gennemsnit — afslag på en ansøgning om boligstøtte under henvisning til, at budgettet for tredjelandstatsborgere er opbrugt)

(2012/C 174/12)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Tribunale di Bolzano

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Servet Kamberaj

Sagsøgte: Istituto per l'Edilizia Sociale della Provincia autonoma di Bolzano (IPES), Giunta della Provincia autonoma di Bolzano og Provincia Autonoma di Bolzano

Procesdeltagere: Associazione Porte Aperte/Offene Türen, Human Rights International, Associazione Volontarius og Fondazione Alexander Langer

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Tribunale di Bolzano — beskyttelse af sproglige mindretal — regional lovgivning,

som gennemfører det grundlæggende princip i den nationale forfatningsorden om beskyttelse af sproglige mindretal — socialpolitik — anvendelse af forskellige koefficienter for at fastsætte det beløb, som går til boligstøtte til unionsborgere og til tredjelandsstatsborgere — anvendelse af forskellige udvælgelseskriterier for tildeling af boligstøtte til unionsborgere og til tredjelandsstatsborgere — forenelighed med artikel 2 og 6 TEU og artikel 21 og 34 i chartret om grundlæggende rettigheder — forenelighed med artikel 18, 45 og 49 TEUF — forenelighed med Rådets direktiv 2000/43/EF af 29. juni 2000 om gennemførelse af princippet om ligebehandling af alle uanset race eller etnisk oprindelse (EFT L 180, s. 22) og med Rådets direktiv 2003/109/EF af 25. november 2003 om tredjelandsstatsborgeres status som fastboende udlænding (EUT 2004 L 16, s. 44) — EU-retlige bestemmelsers direkte virkning — forenelighed med artikel 14 og artikel 1 i 12. tillægsprotokol til EMRK — direkte virkning af EMRK i medfør af artikel 6 TEU — sanktioner, der skal anvendes som omhandlet i artikel 15 i direktiv 2000/43/EF

Konklusion

- 1) *Det første og fjerde til syvende spørgsmål forelagt af Tribunale di Bolzano i sag C-571/10 kan ikke antages til realitetsbehandling.*
- 2) *Henvisningen i artikel 6, stk. 3, TEU til den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder, undertegnet i Rom den 4. november 1950, forpligter ikke den nationale ret, såfremt der er konflikt mellem en national bestemmelse og denne konvention, til direkte at anvende bestemmelserne i nævnte konvention og undlade at anvende den bestemmelse i national ret, der er uforenelig hermed.*
- 3) *Artikel 11, stk. 1, litra d), i Rådets direktiv 2003/109/EF af 25. november 2003 om tredjelandsstatsborgeres status som fastboende udlændinge skal fortolkes således, at den er til hinder for nationale eller regionale bestemmelser som de i hovedsagen omhandlede, der med hensyn til boligstøtte foreskriver en behandling af tredjelandsstatsborgere, som i overensstemmelse med bestemmelserne i dette direktiv har opnået status som fastboende, der er forskellig fra den, som er forbeholdt nationale borgere bosat i samme provins eller region, ved fordelingen af midler, der er bestemt til nævnte støtte, forudsat at en sådan støtte er omfattet af en af de tre kategorier, der er omhandlet i denne bestemmelse, og at samme artikels stk. 4 ikke finder anvendelse.*

(¹) EUT C 46 af 12.2.2011.

Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 26. april 2012 — Staatssecretaris van Financiën mod L.A.C. van Putten (C-578/10), P. Mook (C-579/10) og G. Frank (C-580/10) (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Hoge Raad der Nederlanden — Nederlandene)

(Forenede sager C-578/10 — C-580/10) (¹)

(Artikel 18 EF og 56 EF — motorkøretøjer — anvendelse i en medlemsstat af et udlånt privat motorkøretøj, der er indregistreret i en anden medlemsstat — pålæggelse af afgift på dette køretøj i den første medlemsstat ved køretøjets første anvendelse på det nationale vejnet)

(2012/C 174/13)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Hoge Raad der Nederlanden

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Staatssecretaris van Financiën

Sagsøgte: L.A.C. van Putten (C-578/10), P. Mook (C-579/10) og G. Frank (C-580/10)

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Hoge Raad der Nederlanden — fortolkning af artikel 18 EF (nu artikel 21 TEUF) — national lovgivning, der pålægger en registreringsafgift for den første anvendelse af et motorkøretøj på det nationale vejnet — opkrævning af afgiften hos en person med bopæl i den pågældende medlemsstat, som har lånt et motorkøretøj indregistreret i en anden medlemsstat fra en person med bopæl i denne anden medlemsstat med henblik på privat benyttelse af kort varighed i den første medlemsstat

Konklusion

Artikel 56 EF skal fortolkes således, at den er til hinder for en medlemsstats lovgivning, hvorefter de i denne stat bosiddende personer, der har lånt et motorkøretøj, som er indregistreret i en anden medlemsstat, af en person, der er bosiddende i denne anden stat, ved den første anvendelse af dette motorkøretøj på det nationale vejnet pålægges fuld betaling af en afgift, der sædvanligvis skal betales ved indregistrering af et motorkøretøj i den første medlemsstat, uden at det tidsrum, hvor det pågældende motorkøretøj er blevet anvendt på dette vejnet, tages i betragtning, og uden at denne person kan gøre en ret til fritagelse eller tilbagebetaling gældende, når samme motorkøretøj hverken i det væsentlige skal anvendes varigt på førstnævnte medlemsstats område, eller faktisk anvendes på denne måde.

(¹) EUT C 72 af 5.3.2011.

Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 3. maj 2012 — Migrationsverket mod Nurije Kastrati, Valdrina Kastrati og Valdrin Kastrati (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Kammarrätten i Stockholm — Migrationsöverdomstolen — Sverige)

(Sag C-620/10) ⁽¹⁾

(Dublinsystemet — forordning (EF) nr. 343/2003 — procedure til afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for behandlingen af en asylansøgning — tredjelandsstatsborgere, der er i besiddelse af et visum til kortvarigt ophold udstedt af »den ansvarlige medlemsstat« i denne forordnings forstand — asylansøgning indgivet i en anden medlemsstat end den ansvarlige medlemsstat i henhold til nævnte forordning — ansøgning om opholdstilladelse i en anden medlemsstat end den ansvarlige medlemsstat, efterfulgt af tilbagetrækning af asylansøgningen — tilbagetrækning inden den ansvarlige medlemsstat har accepteret overtagelsen — tilbagetrækning, hvorved procedurerne i henhold til forordning nr. 343/2003 bringes til ophør)

(2012/C 174/14)

Processprog: svensk

Den forelæggende ret

Kammarrätten i Stockholm — Migrationsöverdomstolen

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Migrationsverket

Sagsøgte: Nurije Kastrati, Valdrina Kastrati og Valdrin Kastrati

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Kammarrätten i Stockholm — Migrationsöverdomstolen — fortolkning af artikel 4, stk. 5, andet afsnit, samt artikel 5, stk. 2, og artikel 16, stk. 3 og 4, i Rådets forordning (EF) nr. 343/2003 af 18. februar 2003 om fastsættelse af kriterier og procedurer til afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for behandlingen af en asylansøgning, der er indgivet af en tredjelandsstatsborger i en af medlemsstaterne (EUT L 50, s. 1) — betingelser for anvendelse af forordningen i tilfælde af asylansøgningens tilbagetrækning — tilbagetrækning af asylansøgninger indgivet af tredjelandsstatsborgere i medlemsstat A under proceduren til afgørelse af, hvilken stat der er ansvarlig for ansøgningens behandling i henhold til nævnte forordning, og efter medlemsstat B's accept af at overtage ansøgerne — afgørelse truffet af den kompetente myndighed i medlemsstat A om at afvise asylansøgningerne og indlede proceduren for overførsel af ansøgerne til medlemsstat B, uanset at de i medlemsstat A indgavne asylansøgninger er trukket tilbage

Konklusion

Rådets forordning (EF) nr. 343/2003 af 18. februar 2003 om fastsættelse af kriterier og procedurer til afgørelse af, hvilken medlems-

stat der er ansvarlig for behandlingen af en asylansøgning, der er indgivet af en tredjelandsstatsborger i en af medlemsstaterne, skal fortolkes således, at tilbagetrækning af en asylansøgning som omhandlet i forordningens artikel 2, litra c), som sker, inden den medlemsstat, der er ansvarlig for behandlingen af denne ansøgning, har accepteret at overtage ansøgeren, bevirker, at denne forordning ikke længere finder anvendelse. Det tilkommer i et sådant tilfælde den medlemsstat, på hvis område asylansøgningen er indgivet, at træffe de nødvendige afgørelser, henset til denne tilbagetrækning, og særligt at afbryde behandlingen af ansøgningen og anføre dette i ansøgerens sagsakter.

⁽¹⁾ EUT C 72 af 5.3.2011.

Domstolens dom (Anden Afdeling) af 26. april 2012 — »Balkan and Sea Properties« ADSITS (sag C-621/10) og Provadinvest OOD (sag C-129/11) mod Direktor na Direksia »Obzhalvane I upravlenie na izpalnenieto« — Varna pri Tsentralno upravlenie na Natsionalnata agentsi za prihodite (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Administrativen sad — Varna — Bulgarien)

(Forenede sager C-621/10 og C-129/11) ⁽¹⁾

(Moms — direktiv 2006/112/EF — artikel 73 og artikel 80, stk. 1 — salg af fast ejendom mellem forbundne selskaber — transaktionens værdi — national lovgivning, hvorefter beskattingsgrundlaget med hensyn til moms for transaktioner mellem forbundne personer udgøres af transaktionens normalværdi)

(2012/C 174/15)

Processprog: bulgarsk

Den forelæggende ret

Administrativen sad — Varna

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: »Balkan and Sea Properties« ADSITS (sag C-621/10) og Provadinvest OOD (sag C-129/11)

Sagsøgt: Direktor na Direksia »Obzhalvane I upravlenie na izpalnenieto« — Varna pri Tsentralno upravlenie na Natsionalnata agentsi za prihodite

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Administrativen sad Varna — fortolkning af artikel 80, stk. 1, litra c), i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem (EUT L 347, s. 7) — forbundne selskaber, der har indgået en kontrakt om salg af ejendomme — nationale

forskrifter, hvorefter beskatningsgrundlaget med henblik på moms for transaktioner mellem forbundne personer udgøres af transaktionens normalværdi — metoder til fastlæggelse af normalværdien — udelukkelse af retten til momsfradrag, når afgiften ikke er beregnet i overensstemmelse med loven

Konklusion

- 1) Artikel 80, stk. 1, i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem skal fortolkes således, at de anvendelsesbetingelser, som den fastsætter, er udtømmende, og at national lovgivning dermed ikke på grundlag af denne bestemmelse kan fastsætte, at beskatningsgrundlaget udgøres af transaktionens normalværdi i andre tilfælde end dem, der er opregnet i nævnte bestemmelse, herunder når den afgiftspligtige person har ret til at fradrage merværdiafgiften fuldt ud, hvilket det tilkommer den nationale ret at efterprøve.
- 2) Artikel 80, stk. 1, i direktiv 2006/112 giver under omstændigheder som de i hovedsagerne foreliggende de omhandlede selskaber ret til at påberåbe sig bestemmelsen direkte med henblik på at modsætte sig anvendelsen af nationale bestemmelser, der er uforenelige med denne bestemmelse. Såfremt det ikke er muligt at foretage en fortolkning af de nationale bestemmelser, der er i overensstemmelse med nævnte artikel 80, stk. 1, skal den forelæggende ret undlade at anvende enhver bestemmelse i national lovgivning, som er i strid hermed.

⁽¹⁾ EUT C 72 af 5.3.2011
EUT C 145 af 14.5.2011.

Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 3. maj 2012 — Kongeriget Spanien mod Europa-Kommissionen

(Sag C-24/11 P) ⁽¹⁾

(Appel — EUGFL — Garantisektionen — udgifter, som er udelukket fra EF-finansiering — udgifter, der er afholdt af Kongeriget Spanien — støtte til olivenolieproduktion)

(2012/C 174/16)

Processprog: spansk

Parter

Appellant: Kongeriget Spanien (ved M. Muñoz Pérez, som befuldmægtiget)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen (ved F. Jimeno Fernández, som befuldmægtiget)

Sagens genstand

Appel af dom afsagt af Retten den 12. november 2010 i sag T-113/08, Spanien mod Kommissionen, hvorved Retten afviste et søgsmål om delvis annullation af Kommissionens beslutning 2008/68/EF af 20. december 2007 om udelukkelse fra EF-finansiering af visse udgifter, som medlemsstaterne har afholdt for Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget (EUGFL), Garantisektionen (EUT L 18, s. 12), for så vidt som den omfatter visse udgifter, der er afholdt af Kongeriget Spanien inden for sektorerne for olivenolie og markafgrøder.

Konklusion

- 1) Dommen afsagt af Den Europæiske Unions Ret den 12. november 2010, Spanien mod Kommissionen (sag T-113/08), ophæves, for så vidt som den ved at anse skrivelsen AGR 16844 for en meddelelse som omhandlet i artikel 8, stk. 1, i Kommissionens forordning (EF) nr. 1663/95 af 7. juli 1995 om gennemførelsesbestemmelser til forordning (EØF) nr. 729/70 for så vidt angår proceduren for regnskabsafslutning for EUGFL, Garantisektionen, som ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 2245/1999 af 22. oktober 1999, har anvendt datoen for meddelelsen af den nævnte skrivelse som reference for beregningen af den frist på 24 måneder, der er omhandlet i artikel 5, stk. 2, litra c), femte afsnit, i Rådets forordning (EØF) nr. 729/70 af 21. april 1970 om finansiering af den fælles landbrugspolitik, som ændret ved Rådets forordning (EF) nr. 1287/95 af 22. maj 1995, og artikel 7, stk. 4, femte afsnit, i Rådets forordning (EF) nr. 1258/1999 af 17. maj 1995 om finansiering af den fælles landbrugspolitik, med henblik på den finansielle korrektion, som er foretaget i Kommissionens beslutning 2008/68/EF af 20. december 2007 om udelukkelse fra EF-finansiering af visse udgifter, som medlemsstaterne har afholdt for Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget (EUGFL), Garantisektionen, i olivenoliesektoren på grund af den omstændighed, at de spanske myndigheder ikke i tilstrækkeligt omfang fulgte op på Olivenolieagenturets forslag efter kontrollen af møller.
- 2) Beslutning 2008/68 annulleres, for så vidt som den udelukker udgifter afholdt af Kongeriget Spanien i olivenoliesektoren uden for fristen på 24 måneder forud for datoen for meddelelsen af Kommissionens skrivelse af 24. november 2004, hvorved der blev indkaldt til de bilaterale drøftelser af 21. december 2004, fra fællesskabsfinansiering, for så vidt som disse udgifter er omfattet af den korrektion, der er foretaget på grund af den omstændighed, at de spanske myndigheder ikke i tilstrækkeligt omfang fulgte op på Olivenolieagenturets forslag efter kontrollen af møller.
- 3) Kongeriget Spanien og Europa-Kommissionen bærer hver deres egne omkostninger såvel i første instans som i forbindelse med den foreliggende appelsag.

⁽¹⁾ EUT C 95 af 26.3.2011.

Domstolens dom (Ottende Afdeling) af 26. april 2012 — The Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs mod Able UK Ltd (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Upper Tribunal (Tax and Chancery Chamber) — Det Forenede Kongerige)

(Sag C-225/11) ⁽¹⁾

(Moms — direktiv 2006/112/EF — fritagelser — artikel 151, stk. 1, litra c) — transaktion med henblik på demontering af den amerikanske flådes forældede skibe foretaget på en medlemsstats område)

(2012/C 174/17)

Processprog: engelsk

Den forelæggende ret

Upper Tribunal (Tax and Chancery Chamber)

Parter i hovedsagen

Sagsøger: The Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs

Sagsøgt: Able UK Ltd

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Upper Tribunal (Tax and Chancery Chamber) (Det Forenede Kongerige) — fortolkning af artikel 151, stk. 1, litra c), i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem (EUT L 347, s. 1) — fritagelser vedrørende visse transaktioner der sidestilles med udførsel — demonteringsydelser med hensyn til forældede US Navy skibe foretaget på en medlemsstats område

Konklusion

Artikel 151, stk. 1, litra c), i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem skal fortolkes således, at levering af tjenesteydelser som de i hovedsagen omhandlede, som foretages i en medlemsstat, der er part i den nordatlantiske traktat, og som består i demontering af forældede skibe fra flåden i en anden stat, der er part i denne traktat, kun er fritaget for merværdiafgift i medfør af denne bestemmelse, når

- leveringen af ydelsen foretages til en del af denne anden stats væbnede styrker, som udgør et led i det fælles forsvar, eller til det civile personale, der ledsager disse styrker, og når
- denne levering foretages til en del af nævnte væbnede styrker, som er udstationeret i eller opholder sig på den omhandlede medlemsstats område, eller til det civile personale, der ledsager disse styrker.

⁽¹⁾ EUT C 211 af 16.7.2011.

Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 3. maj 2012 — Legris Industries SA mod Europa-Kommissionen

(Sag C-289/11 P) ⁽¹⁾

(Appel — konkurrence — karteller — sektoren for kobberfittings og fittings af kobberlegeringer — Kommissionens beslutning, der fastslår en overtrædelse af artikel 81 EF — bøder — moder- og datterselskaber — tilregnelser af ulovlig adfærd)

(2012/C 174/18)

Processprog: fransk

Parter

Appellant: Legris Industries SA (ved avocats A. Wachsmann og S. Thibault-Liger)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen (ved C. Giolito, som befuldmægtiget)

Sagens genstand

Appel af dom afsagt af Retten (Ottende Afdeling) den 24. marts 2011 i sag T-376/06, Legris Industries mod Kommissionen, hvorved Retten frifandt Kommissionen for en påstand om delvis annullation af Kommissionens beslutning K(2006) 4180 endelig af 20. september 2006 om en procedure efter artikel 81 [EF] og EØS-aftalens artikel 53 (sag COMP/F-1/38.121 — Fittings) — sektoren for kobberfittings og fittings af kobberlegeringer — tilsidesættelse af retten til rettergang for en uafhængig og upartisk domstol — tilregnelser af ulovlig adfærd — tilsidesættelse af princippet om ligebehandling, om personligt ansvar og om individuelle straffe — urigtig gengivelse af beviser

Konklusion

- 1) Appellen forkastes.
- 2) Legris Industries SA betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 252 af 27.8.2011.

Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 3. maj 2012 — Comap SA mod Europa-Kommissionen

(Sag C-290/11 P) ⁽¹⁾

(Appel — konkurrence — karteller — sektoren for kobberfittings og fittings af kobberlegeringer — Kommissionens beslutning, der fastslår en overtrædelse af artikel 81 EF — bøder — overtrædelsens varighed — begrebet »vedvarende«)

(2012/C 174/19)

Processprog: fransk

Parter

Appellant: Comap SA (ved avocats A. Wachsmann og S. de Guigné)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen (ved C. Giolito, som befuldmægtiget)

Sagens genstand

Appel af dom afsagt af Retten (Ottende Afdeling) den 24. marts 2011 i sag T-377/06, Comap mod Kommissionen, hvorved Retten frifandt Kommissionen for en påstand om delvis annullation af Kommissionens beslutning K(2006) 4180 endelig af 20. september 2006 om en procedure efter artikel 81 [EF] og EØS-aftalens artikel 53 (sag COMP/F-1/38.121 — Fittings) — sektoren for kobberfittings og fittings af kobberlegeringer — tilsidesættelse af retten til rettergang for en uafhængig og upartisk domstol — tilsidesættelse af princippet om streng fortolkning af strafferetten — begrebet »offentlig afstandtagen« — urigtig gengivelse af beviser — manglende begrundelse

Konklusion

- 1) Appellen forkastes.
- 2) Comap SA betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 252 af 27.8.2011.

Domstolens dom (Andet Afdeling) af 10. april 2012 — straffesag mod Minh Khoa Vo (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Bundesgerichtshof — Tyskland)

(Sag C-83/12 PPU) ⁽¹⁾

(Område med frihed, sikkerhed og retfærdighed — forordning (EF) nr. 810/2009 — fællesskabskodeks for visa — artikel 21 og 34 — national lovgivning — bistand til tredjelandstatsborgere ulovlige indrejse til en medlemsstats område — visa opnået på svigagtigt grundlag — strafforfølgning for menneskesmugling)

(2012/C 174/20)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Bundesgerichtshof

Part i hovedsagen

Minh Khoa Vo

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Bundesgerichtshof — fortolkning af artikel 21 og 34 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 810/2009 af 13. juli 2009 om en fællesskabskodeks for visa (EUT L 243, s. 1) — national lovgivning, hvorefter indsmugling af udlændinge på nationalt område er strafbar — anvendelse af sanktioner i tilfælde, hvor udlændingene besidder et visum, som er opnået ved svig over for en kompetent myndighed i en anden medlemsstat, men endnu ikke er annulleret i medfør af forordningen

Konklusion

Artikel 21 og 34 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 810/2009 af 13. juli 2009 om en fællesskabskodeks for visa (visumkodeks) skal fortolkes således, at de ikke er til hinder for, at der i medfør af nationale bestemmelser pålægges strafansvar for bistand til ulovlig indvandring i tilfælde, hvor de berørte personer, som er tredjelandstatsborgere, er i besiddelse af et visum, som de har opnået ved svig gennem vildledning af de kompetente myndigheder i udstedelsesmedlemsstaten med hensyn til det egentlige formål med deres rejse, og dette visum ikke forinden er blevet annulleret.

⁽¹⁾ EUT C 126 af 28.4.2012.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Bundesgerichtshof (Tyskland) den 6. marts 2012 — Josef Probst mod mr.nexnet GmbH

(Sag C-119/12)

(2012/C 174/21)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Bundesgerichtshof

Parter i hovedsagen

Kassationsappellant: Josef Probst

Kassationsindstævnt: mr.nexnet GmbH

Præjudicielt spørgsmål

Tillader artikel 6, stk. 2 og 5, i direktiv 2002/58/EF ⁽¹⁾ videregivelse af trafikdata fra tjenesteudbyderen til erhververen af et krav på vederlag for teletjenester, når der for overdragelsen, der har fundet sted med henblik på inddrivelse af tilbagedebiterede fordringer, foruden den generelle forpligtelse til at iagttage telehemmigheden og databeskyttelsen i henhold til de til enhver tid gældende lovregler gælder følgende aftalevilkår:

tjenesteudbyderen og erhververen forpligter sig til kun at behandle og bruge de beskyttede data inden for rammerne af deres samarbejde og udelukkende til det formål, der ligger til grund for aftalens indgåelse, og på den angivne måde

så snart kendskabet til de beskyttede data ikke længere er nødvendigt af hensyn til opfyldelsen af dette formål, skal alle beskyttede data, der foreligger i denne sammenhæng, slettes uigenkaldeligt eller tilbageleveres

aftaleparterne har ret til at kontrollere, at databeskyttelsen og datasikkerheden iagttages hos den anden part i overensstemmelse med denne aftale

de modtagne fortrolige dokumenter og oplysninger må kun gøres tilgængelige for medarbejdere, der har brug for disse med henblik på opfyldelsen af aftalen

aftaleparterne pålægger disse medarbejdere tavshedspligt i overensstemmelse med denne aftale

efter anmodning, dog senest når samarbejdet mellem aftaleparterne ophører, skal alle fortrolige oplysninger, der foreligger i denne sammenhæng, slettes uigenkaldeligt eller tilbageleveres til den anden aftalepart?

(¹) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/58/EF af 12.7.2002 om behandling af personoplysninger og beskyttelse af privatlivets fred i den elektroniske kommunikationssektor (direktiv om databeskyttelse inden for elektronisk kommunikation) (EFT L 201, s. 37).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Juzgado de lo Mercantil n° 1 de Granada (Spanien) den 8. marts 2012 — Promociones y Construcciones BJ 200 S.L. m.fl.

(Sag C-125/12)

(2012/C 174/22)

Processprog: spansk

Den forelæggende ret

Juzgado de lo Mercantil n° 1 de Granada

Parter i hovedsagen

Promociones y Construcciones BJ 200 S.L., Ignacio Alba Muñoz, kurator for Promociones y Construcciones BJ 200 S.L. og Agencia Estatal de la Administración Tributaria

Præjudicielle spørgsmål

1) Skal artikel 199, stk. 1, litra g), i Rådets direktiv 2006/112/EF (¹) af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem, når det bestemmes heri, at »1. Medlemsstaterne kan fastsætte, at den afgiftspligtige person er modtageren i følgende transaktioner: [...] g) levering af fast ejendom, der bliver solgt af domsskyldneren som led i en tvangsauktion«, og når der tale om en konkurs sag, som er iværksat på grundlag af den pågældende skyldners insolvenserklæring, fortolkes således, at artiklen kun vedrører de overdragelser, som foretages i nøje overensstemmelse med sagens karakter af en likvidation eller i forbindelse med den likvidationsfase, som proceduren måtte befinde sig i, således at afhændelsen af de pågældende ejendomme skal finde sted som led i den samlede realisering af boet, eller betyder det forhold, at en konkurs sag bl.a. kan munde ud i en afvikling af det konkursramte selskab, at artiklen ligeledes omfatter enhver overdragelse af fast ejendom, som den konkursramte skyldner måtte foretage i løbet af en sådan konkurs sag?

2) Skal artikel 199, stk. 1, litra g), i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem fortolkes således, at den »tvangsauktion«, som nævnes heri, omfatter en kollektiv retlig insolvensbehandling, hvori der uafhængigt af en eventuel tvangsauktionsfase og alene, fordi der er opstået mulighed herfor, er foretaget et frivilligt salg af et eller flere aktiver, eller vedrører den derimod kun de tvangsfuldbyrdselser, der har til formål at realisere domsskyldnerens aktiver?

3) Såfremt artikel 199, stk. 1, litra g), i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem i sidstnævnte tilfælde udelukkende vedrører de tvangsfuldbyrdselser, som har til formål at realisere domsskyldnerens aktiver, kan den nævnte artikel da fortolkes således, at anvendelsen af omvendt momspligt i alle de tilfælde, hvor en skyldner, som er erklæret konkurs, overdrager fast ejendom, fordi der er opstået mulighed herfor og af hensyn til konkurssagens interesser og uafhængigt af en eventuel procedure med henblik på en samlet realisering af aktiverne, er udelukket i henhold til denne artikel, hvorfor der skal ses bort fra en national lov, som har udvidet anvendelsesområdet for artikel 199, stk. 1, litra g), i direktiv 2006/112 til tilfælde, som ikke er omfattet af denne bestemmelse?

(¹) EUR L 347, s. 1.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Land Sachsen-Anhalt (Tyskland) den 8. marts 2012 — Magdeburger Mühlenwerke GmbH mod Finanzamt Magdeburg

(Sag C-129/12)

(2012/C 174/23)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Land Sachsen-Anhalt

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Magdeburger Mühlenwerke GmbH

Sagsøgt: Finanzamt Magdeburg

Præjudicielt spørgsmål

Indrømmer Kommissionens beslutning K(1998) 1712 af 20. maj 1998 (¹) den tyske lovgiver en skønsmargen ved gennemførelsen for så vidt angår udformningen af § 2, andet afsnit, nr. 4, i Investitionszulagengesetz (tysk lov om investeringspræmier, herefter »InvZulG 1996«), som affattet ved Steuerentlastungsgesetz 1999 (lov om skattelettelser 1999) af 19. december 1998, således at denne ville omfatte en ordning, der begunstiger

berørte investeringer, hvor den bindende investeringsbeslutning er blevet truffet henholdsvis inden udløb af fristen for gennemførelse af Kommissionens beslutning eller inden bekendtgørelsen af de påtænkte foranstaltninger i Bundessteuerblatt (herefter »BStBl«), men hvor levering af investeringsgodet samt fastsættelse og udbetaling af præmien sker efterfølgende?

(¹) Kommissionens beslutning 1999/183/EF af 20.5.1998 om statsstøtte til forarbejdning og afsætning af landbrugsprodukter, som påtænkes ydet i Tyskland på grundlag af eksisterende regionale støt-teordninger, EFT L 60, s. 61.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunal Supremo (Spanien) den 19. marts 2012 — Caixa d'Estalvis i Pensions de Barcelona mod Generalidad de Cataluña

(Sag C-139/12)

(2012/C 174/24)

Processprog: spansk

Den forelæggende ret

Tribunal Supremo

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Caixa d'Estalvis i Pensions de Barcelona

Sagsøgt: Generalidad de Cataluña

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Forholder det sig således, at Rådets sjette direktiv 77/388/EØF (¹) af 17. maj 1977 (nu direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006) i artikel 13, punkt B, litra d), nr. 5, kræver, at afgiftspligtige personers indgåelse af aktiehandler, der indebærer erhvervelse af ejendomsretten til fast ejendom, skal pålægges merværdiafgift, uden mulighed for fritagelse herfor, mens der gælder en undtagelse for værdipapirer, når besiddelsen heraf retligt eller faktisk sikrer rettigheder som ejer eller bruger over en fast ejendom eller en del af en fast ejendom?
- 2) Er Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17. maj 1977 til hinder for en regel som artikel 108 i den spanske Ley 24/1988 del Mercado de Valores, der pålægger erhvervelsen af mere end halvdelen af aktiekapitalen i et selskab, hvis aktiver grundlæggende består af fast ejendom, en indirekte skat, der er forskellig fra merværdiafgiften og benævnes afgift på overdragelse af formuegoder, uanset om intervenienterne i transaktionen optræder som virksomheder, når det tages i betragtning, at transaktionen, hvis den faste ejendom var blevet overdraget direkte i stedet for via aktier eller andele, skulle have været pålagt merværdiafgift?

- 3) Er forbuddet mod restriktioner for etableringsretten i artikel 43 TEF (nu artikel 49 TEUF) og forbuddet mod restriktioner for kapitalbevægelser i artikel 56 TEF (nu artikel 63 TEUF) til hinder for en national regel som artikel 108 i den spanske Ley del Mercado de Valores af 28. juli 1988, som ændret ved tolvte tillægsbestemmelse i lov nr. 18/1991, der gør erhvervelsen af mere end halvdelen af aktiekapitalen i selskaber, hvis aktiver grundlæggende består af fast ejendom i Spanien, afgiftspligtig uden at gøre det muligt at godtgøre, at det selskab, der erhverves kontrol med, har en økonomisk aktivitet?

(¹) Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17.5.1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag (EFT L 145, s. 1)

Sag anlagt den 29. marts 2012 — Europa-Kommissionen mod Kongeriget Spanien

(Sag C-151/12)

(2012/C 174/25)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved G. Valero Jordana og B. Simon, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Kongeriget Spanien

Sagsøgerens påstande

- Det fastslås, at Kongeriget Spanien har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 4, stk. 8, artikel 7, stk. 2, artikel 10, stk. 1 og 2, og afsnit 1.3 og 1.4 i bilag V til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/60/EF (¹) af 23. oktober 2000 om fastlæggelse af en ramme for Fællesskabets vandpolitiske foranstaltninger, for så vidt angår det vandløbsopland på Fællesskabets område, der befinder sig i Spanien,
- Kongeriget Spanien tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Det er Kommissionens opfattelse, at Kongeriget Spaniens gennemførelse af de bestemmelser i direktiv 2000/60/EF, der er nævnt i stævningens påstande, er ukorrekt, idet de spanske regler alene finder anvendelse i forhold til det vandløbsopland på Fællesskabets område, der befinder sig i Spanien. For så vidt angår vandløbsopland på Fællesskabets område (hvis vand løber inden for en selvstyrende region) har gennemførelsen af de nævnte bestemmelser i det spanske retssystem følgelig ikke fundet sted.

(¹) EFT L 327, s. 1.

Sag anlagt den 29. marts 2012 — Europa-Kommissionen mod Den Bulgarske Republik

(Sag C-152/12)

(2012/C 174/26)

Processprog: bulgarsk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved R. Vasileva og H. Støvlbæk, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Den Bulgarske Republik

Sagsøgerens påstande

— Det fastslås, at **Den Bulgarske Republik** har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 7, stk. 3, og artikel 8, stk. 1, i direktiv 2001/14/EF (¹).

— **Den Bulgarske Republik** tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

I sin stævning af 16. marts 2012 har Europa-Kommissionen (herefter »Kommissionen«) nedlagt påstand om, at det fastslås, at Den Bulgarske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 7, stk. 3, og artikel 8, stk. 1, i direktiv 2001/14/EF, idet den af infrastrukturforvalteren i Bulgarien fastsatte afgiftsordning i strid med artikel 7, stk. 3, i direktiv 2001/14/EF ikke er baseret på de omkostninger, der påløber direkte som følge af togtjenesten. Desuden har Bulgarien ikke meddelt, at denne medlemsstat i overensstemmelse med direktivets artikel 8, stk. 1 og til grund for afgiften har lagt en ordning, der har til formål at få omkostningerne dækket fuldt ud. Af denne grund skulle Bulgarien under alle omstændigheder have opfyldt de i denne bestemmelse fastsatte betingelser.

Kommissionen har gjort følgende væsentlige argumenter gældende:

1) Ved begrebet »omkostning, der påløber direkte som følge af togtjenesten« skal forstås den marginalomkostning, der påløber direkte som følge af den faktiske brug af jernbaneinfrastrukturen, dvs. »den direkte omkostning«, der påløber som følge af en specifik tog tjeneste. Denne omkostning kan følgelig variere og er afhængig af, om jernbaneinfrastrukturen bliver anvendt eller ej. Følges denne logik, kan den omkostning, der er afholdt uafhængigt af den faktiske brug af jernbaneinfrastrukturen, ikke anses for en direkte omkostning, selv om den vedrører virksomhed eller varer, som er nødvendige for at kunne drive togtrafikken på

bestemte strækninger. Denne omkostning er en fast omkostning i den forstand, at den også påløber, når jernbaneinfrastrukturen ikke bliver anvendt.

2) Denne fortolkning understøttes af ordlyden af artikel 7, stk. 3, som omhandler en omkostning, »der påløber direkte som følge af tog tjenesten«. En fast omkostning, som er forbundet med hele jernbaneinfrastrukturen, påløber ikke »direkte« som følge af en specifik tog tjeneste. Udtrykket »påløber direkte« knytter sig følgelig til en ekstraomkostning, der er opstået som følge af en specifik tog tjeneste. Den foreslåede fortolkning understøttes også af den systematiske sammenhæng, hvori artikel 7, stk. 3, indgår. Artikel 7 fastsætter afgiftsprincipperne, mens artikel 8 fastsætter de undtagelser, der kan gøres fra disse principper. I artikel 8, stk. 1, er der tale om at »[...] få infrastrukturforvalterens omkostninger dækket fuldt ud«, hvilket betyder, at den i artikel 7, stk. 3, omhandlede omkostning ikke kan udgøre infrastrukturforvalterens endelige omkostning, men at der snarere er tale om en direkte omkostning, som er opstået som følge af en specifik tog tjeneste, dvs. en mindre omkostning end den endelige. Denne fortolkning understøttes af syvende betragtning til direktiv 2001/14/EF, der tilskynder en optimal udnyttelse af jernbaneinfrastrukturen gennem så mange befordringsvirksomheder som muligt, hvilket forudsætter et lavt afgiftsniveau.

3) Kommissionen er af den opfattelse, at infrastrukturforvalteren for egen regning skal stille infrastrukturen til rådighed for jernbanevirksomhederne, og at jernbanevirksomhederne skal betale afgifter, der svarer til de direkte omkostninger. Dette følger af nødvendigheden af dels at gøre jernbaneinfrastrukturen mere attraktiv med henblik på et stort antal jernbanevirksomheders udnyttelse af den, dels at optimere hver enkelt af disse virksomheders udnyttelse af den. Muligheden for at anvende artikel 8, stk. 1, i direktiv 2001/14/EF foreligger kun, når de i denne artikel fastsatte betingelser er opfyldt: for alle markedssegmenter, fra hvilke infrastrukturforvalteren vil opkræve tillæg, skal sidstnævnte først undersøge, om disse kan bære sådanne tillæg. Denne fortolkning følger af ordlyden af artikel 8, stk. 1, første afsnit, nærmere bestemt formuleringen »[...] hvis markedet kan bære det [...]«, og af ordlyden af artikel 8, stk. 1, andet afsnit, der er sålydende: »Afgiftsniveauet må dog ikke sættes så højt, at markedssegmenter, der som et minimum kan betale de omkostninger, der er direkte forbundet med jernbanedriften, [...] udelukkes fra at bruge infrastrukturene.«

4) Den fuldstændige analyse af den bulgarske infrastrukturforvalters omkostninger og indtægter i årene 2005-2008 viser, at 60-70 % af de i Bulgarien anslåede direkte driftsomkostninger var faste omkostninger, navnlig arbejds løn og socialsikring. På baggrund af ovenstående er Kommissionen kommet frem til den konklusion, at disse omkostninger ikke kan anses for direkte omkostninger som omhandlet i artikel 7, stk. 3, idet de ikke varierer i forbindelse med udnyttelsen af tog tjenesten. Følgelig er de indtægter, som hidrører fra afgifterne for infrastrukturen, meget højere end de samlede direkte driftsomkostninger. Kommissionen har som følge heraf konkluderet, at afgifterne i Bulgarien ikke kun bliver etableret på grundlag af de omkostninger, der påløber direkte som følge af tog tjenesten.

5) Kommissionen finder på grundlag af de indhentede oplysninger, at den metode, der anvendes i Bulgarien i forbindelse med opkrævningen af afgifter for brug af jernbaneinfrastrukturen, ikke fremviser nogen klar sammenhæng med begrebet direkte omkostning i den forstand, hvori dette begreb er anvendt i artikel 7, stk. 3, i direktiv 2001/14/EF.

(¹) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/14/EF af 26.2.2001 om tildeling af jernbaneinfrastrukturkapacitet og opkrævning af afgifter for brug af jernbaneinfrastruktur samt sikkerhedscertificering (EFT L 75, s. 1).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunal de première instance de Bruxelles (Belgien) den 29. marts 2012 — Isera & Scaldis Sugar SA, Philippe Bedoret and Co SPRL, Jean Rigot og Mathieu Vrancken mod Det belgiske interventions- og restitutionskontor (BIRB)

(Sag C-154/12)

(2012/C 174/27)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Tribunal de première instance de Bruxelles

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Isera & Scaldis Sugar SA, Philippe Bedoret and Co SPRL, Jean Rigot og Mathieu Vrancken

Sagsøgt: Det belgiske interventions- og restitutionskontor (BIRB)

Præjudicielle spørgsmål

Er artikel 16 i Rådets forordning (EF) 318/2006 af 20. februar 2006 om den fælles markedsordning for sukker (¹), nu artikel 51 i Rådets forordning (EF) 1234/2007 af 22. oktober 2007 om en fælles markedsordning for landbrugsprodukter og om særlige bestemmelser for visse landbrugsprodukter (²), idet den pålægger »sukkerroe«-sektoren en afgift på 12 EUR pr. tons kvotesukker, ugyldig:

— for så vidt som det af lovgiver anvendte retsgrundlag til indførelse af denne bestemmelse er den tidligere EF-traktats artikel 37, stk. 2, tredje afsnit, nu EUF-traktatens artikel 43, stk. 2

— for så vidt som lovgiver, der har begrundet afgiften som en foranstaltning til finansiering af udgifterne til den fælles markedsordning for sukker, selv om den i virkeligheden finansierer direkte støtte og/eller har til formål at bevare »sukker«-reformen af 2006's budgetneutralitet, ikke på en klar og utvetydig måde lader begrundelsen for indførelsen af afgiften fremgå, hvilket er påkrævet i henhold til EUF-traktatens artikel 296 (tidligere EF-traktatens artikel 253)

— for så vidt som »sukkerroe«-branchen er den eneste sektor, der er blevet pålagt en sådan afgift, som bidrager til Den Europæiske Unions almindelige budget, og afgiften derfor bør anses for at medføre forskelsbehandling såvel mellem avlere, der har opretholdt sukkerroeproduktionen, og dem, der har indstillet sukkerroeproduktionen, som mellem »sukkerroe«-branchen og enhver anden landbrugssektor eller øvrig sektor

— for så vidt som afgiften skal anses for at tilsidesætte proportionalitetsprincippet, idet den hverken er egnet til eller nødvendig for finansieringen af udgifterne til den fælles markedsordning for »sukker« eller står i forhold til de reelle eller forventede udgifter til den fælles markedsordning for »sukker«?

(¹) EUT L 58, s. 1.

(²) EUT L 299, s. 1.

Sag anlagt den 30. marts 2012 — Europa-Kommissionen mod Irland

(Sag C-158/12)

(2012/C 174/28)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved S. Petrova og K. Mifsud-Bonnici, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Irland

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande

— Det fastslås, at Irland har tilsidesat sin forpligtelse i henhold til artikel 5, stk. 1, i direktiv 2008/1/EF (¹) ved ikke at meddele godkendelser i overensstemmelse med direktivets artikel 6 og 8 eller efter omstændighederne revurdere og om nødvendigt ajourføre godkendelsesvilkårene med hensyn til 13 bestående svine- og fjerkræproduktioner i Irland, og således ved at undlade at påse, at de bestående anlæg senest den 30. oktober 2007 blev drevet i overensstemmelse med direktivets artikel 3, 7, 9 10 og 13, artikel 14, litra a) og b) og artikel 15, stk. 2.

— Irland tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søagsmålsgrunde og væsentligste argumenter

I henhold til direktivets artikel 5, stk. 1, er medlemsstaterne forpligtede til at sikre, at de kompetente myndigheder enten meddeler godkendelser i overensstemmelse med artikel 6 og 8 eller efter omstændighederne genovervejer og om nødvendigt ajourfører de eksisterende godkendelsesvilkår senest den 30. oktober 2007.

På grundlag af de foreliggende oplysninger konkluderer Kommissionen, at bestående svine- og fjerkræproduktioner i Irland fortsat drives uden godkendelse i henhold til direktivet, og Kommissionen konkluderer derfor, at Irland har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til direktivets artikel 5, stk. 1.

(¹) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/1/EF af 15.1.2008 om integreret forebyggelse og bekæmpelse af forurening (EUT L 24, s. 8).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Cour de cassation (Frankrig) den 11. april 2012 — Peter Pinckney mod KDG médiattech AG

(Sag C-170/12)

(2012/C 174/29)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Cour de cassation

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Peter Pinckney

Sagsøgt: KDG médiattech AG

Præjudicielle spørgsmål

1) Skal artikel 5, nr. 3), i Rådets forordning (EF) nr. 44/2001 af 22. december 2000 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område (¹) fortolkes således, at i tilfælde af en påstået krænkelse af ophavsrettigheder gennem det indhold, der er lagt ud på internettet på et websted

— har den person, der føler sig krænkede, mulighed for at anlægge erstatningssag ved retterne i hver enkelt medlemsstat, på hvis område et indhold, der er lagt på internettet, er tilgængeligt eller har været tilgængeligt, med henblik på at opnå erstatning for den skade, der er forårsaget på netop den medlemsstats område, hvor den ret, hvorved sagen er anlagt, er beliggende,

eller

— er det desuden en betingelse, at dette indhold henvender sig til eller har henvendt sig til offentligheden på denne medlemsstats område, eller at der kan udpeges andre tilknytningsmomenter?

2) Skal spørgsmål 1) besvares på samme måde, når den påståede krænkelse af ophavsrettigheder ikke skyldes, at et ikke-fysisk indhold er blevet lagt på nettet, men ligesom i det foreliggende tilfælde skyldes udbuddet på internettet af et fysisk medium, der gengiver dette indhold?

(¹) EFT 2001 L 12, s. 1.

Appel iværksat den 11. april 2012 af Carrols Corp. til prøvelse af dom afsagt af Retten (Ottende Afdeling) den 1. februar 2012 i sag T-291/09 — Carrols Corp. mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) og Giulio Gambettola

(Sag C-171/12 P)

(2012/C 174/30)

Processprog: spansk

Parter

Appellant: Carrols Corp. (ved abogado I. Temiño Cenicerós)

De andre parter i appelsagen: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) og Giulio Gambettola

Appellanten har nedlagt følgende påstande

— Rettens dom af 1. februar 2012 i sag T-291/09 ophæves fuldt ud.

— Der gives fuldt ud medhold i de påstande, der blev nedlagt i første instans.

Anbringender og væsentligste argumenter

Retten har tilsidesat EU-retten i form af en tilsidesættelse af artikel 52, stk. 1, litra b), i forordning nr. 207/2009 (¹) og af den retspraksis, hvori bestemmelsen fortolkes.

Retten har i den appellerede dom fastslået, at »hvad [...] angår identiteten mellem de omhandlede tegn kan denne ikke bevise intervenientens onde tro, da der ikke foreligger nogen andre relevante oplysninger«.

I Domstolens dom af 11. juni 2009, Chocoladefabriken Lindt & Sprüngli (sag C-529/07, Sml. I, s. 4893) blev det faktisk understreget, at »der i forbindelse med spørgsmålet om, hvorvidt ansøgeren var i ond tro [...] skal foretages en helhedsvurdering under hensyntagen til alle de relevante faktorer i den foreliggende sag« (dømmens præmis 37). Imidlertid har Retten fejlagtigt analyseret hver omstændighed individuelt og isoleret og dermed forhindret det samlede overblik og uberettiget øget appellansens bevisbyrde, idet den har tilsidesat dennes ret til adgang til effektive retsmidler.

(¹) Rådets forordning (EF) af 26.2.2009 om EF-varemærker (EUT L 78, s. 1).

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af
Finanzgericht Düsseldorf (Tyskland) den 18. april 2012 —
Yvon Welte mod Finanzamt Velbert**

Sagsøgt: Finanzamt Velbert

(Sag C-181/12)

(2012/C 174/31)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Finanzgericht Düsseldorf

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Yvon Welte

Præjudicielt spørgsmål

Skal artikel 56 og 58 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab fortolkes således, at de er til hinder for en national ordning i en medlemsstat om opkrævning af arveafgifter, som i tilfælde af, at en ikke-hjemmehørende person ved arv erhverver en ejendom, der er beliggende på det nationale område, foreskriver et fribeløb for den ikke-hjemmehørende erhverver på kun 2 000 EUR, mens der ville indrømmes ham et fribeløb på 500 000 EUR, hvis arveladeren eller erhververen på tidspunktet for arveladerens død havde haft sin bopæl i den pågældende medlemsstat?

RETTE

Rettens dom af 3. maj 2012 — Conceria Kara mod KHIM — Dima (KARRA)

(Sag T-270/10) ⁽¹⁾

(EF-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EF-ordmærket KARRA — de ældre nationale og EF-figurmærker Kara — selskabsnavnet Conceria Kara Srl og firmanavnet Kara — relative registreringshindringer — artikel 75, første punktum, i forordning (EF) nr. 207/2009 — artikel 42, stk. 2 og 3, i forordning (EF) nr. 207/2009 — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 — artikel 8, stk. 4, i forordning (EF) nr. 207/2009 — Pariserkonventionens artikel 8 — ond tro)

(2012/C 174/32)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøger: Conceria Kara Srl (Trezzano sul Naviglio, Italien) (ved advokat P. Picciolini)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) (ved G. Mannucci, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved Harmoniseringskontoret: Dima — Gıda Tekstil Deri Insaat Maden Turizm Orman Ürünleri Sanayi Ve Ticaret Ltd Sti (Istanbul, Tyrkiet)

Sagens genstand

Påstand om annullation af afgørelse truffet den 29. marts 2010 af Andet Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 1172/2009-2) vedrørende en indsigelsessag mellem Conceria Kara Srl og Dima — Gıda Tekstil Deri Insaat Maden Turizm Orman Ürünleri Sanayi Ve Ticaret Ltd Sti.

Konklusion

- 1) Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) frifindes.
- 2) Conceria Kara Srl betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 221 af 14.8.2010.

Rettens dom af 2. maj 2012 — Universal Display mod KHIM (UniversalPHOLED)

(Sag T-435/11) ⁽¹⁾

(EF-varemærker — international registrering, hvor Det Europæiske Fællesskab er designet — ansøgning om EF-ordmærket UniversalPHOLED — absolut registreringshindring — beskrivende karakter — artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning (EF) nr. 207/2009)

(2012/C 174/33)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Universal Display Corp. (Ewing, New Jersey, De Forenede Stater) (ved solicitors A. Poulter og C. Lehr)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) (ved P. Geroulakos, som befuldmægtiget)

Sagens genstand

Påstand om annullation af afgørelse truffet den 18. maj 2011 af Andet Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 215/2011-2) vedrørende en ansøgning om registrering af ordtegnat UniversalPHOLED som EF-varemærke

Konklusion

- 1) Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) frifindes.
- 2) Universal Display Corp. betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 298 af 8.10.2011.

Rettens kendelse af 16. april 2012 — de Brito Sequeira Carvalho mod Kommissionen

(Forenede sager T-40/07 P-REV og T-62/07 P-REV) ⁽¹⁾

(Retspleje — begæring om genoptagelse — ny faktisk omstændighed — foreligger ikke — afvisning)

(2012/C 174/34)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: José António de Brito Sequeira Carvalho (Bruxelles, Belgien) (ved advokat M. Boury)

Den anden part i proceduren: Europa-Kommissionen (ved J. Currall og D. Martin, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Begæring om genoptagelse af Rettens dom af 5. oktober 2009, forenede sager T-40/07 P og T-62/07 P (endnu ikke trykt i Samling af Afgørelser), de Brito Sequeira Carvalho mod Kommissionen og Kommissionen mod de Brito Sequeira Carvalho

Konklusion

- 1) *Begæringen om genoptagelse afvises.*
- 2) *Hver part bærer sine egne omkostninger.*

(¹) EUT C 82 af 14.4.2007.

Rettens kendelse af 24. april 2012 — El Fatmi mod Rådet

(Forenede sager T-76/07, T-362/07 og T-409/08) (¹)

(Fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik — restriktive foranstaltninger med henblik på at bekæmpe terrorisme — fjernelse fra listen over berørte personer — annullationssøgsmål — uforment at træffe afgørelse i sagen)

(2012/C 174/35)

Processprog: nederlandsk

Parter

Sagsøger: Nouriddin El Fatmi (Vught, Nederlandene) (ved advokaterne G. Pulles og A.M. van Eik (sag T-76/07, T-362/07 og T-409/08), J. Pauw (sag T-76/07 og T-362/07) og M. Uiterwaal (sag T-76/07))

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union (først ved G.-J. Van Hegelsom og E. Finnegan (sag T-76/07 og T-362/07), derefter ved B. Driessen og E. Finnegan (sag T-76/07, T-362/07 og T-409/08), som befuldmægtigede)

Intervenienter til støtte for sagsøgte: Kongeriget Nederlandene (først ved C. Wissels, M. de Mol og Y. de Vries, samt M. de Grave (sag T-76/07), derefter ved C. Wissels, M. Bulterman og J. Langer, som befuldmægtigede) og Europa-Kommissionen (ved S. Boelaert og P. van Nuffel samt, først, ved J. Aquilina (sag T-76/07), som befuldmægtigede)

Sagens genstand

I det væsentlige, påstand om annullation af Rådets afgørelse 2006/1008/EF af 21. december 2006 om gennemførelse af artikel 2, stk. 3, i forordning (EF) nr. 2580/2001 om specifikke restriktive foranstaltninger mod visse personer og enheder med henblik på at bekæmpe terrorisme (EUT L 379, s. 123), der er afløst først af Rådets afgørelse 2007/445/EF af 28. juni 2007 (EUT L 169, s. 58), 2007/868/EF af 20. december 2007 (EUT L 340, s. 100), 2008/583/EF af 15. juli 2008 (EUT L 188, s. 21), 2009/62/EF af 26. januar 2009 (EUT L 23, s. 25), Rådets forordning (EF) nr. 501/2009 af 15. juni 2009 (EUT L 151, s. 14), Rådets gennemførelsesforordninger (EU) nr. 1285/2009 af 22. december 2009 (EUT L 346, s. 39), (EU) nr. 610/2010 af 12. juli 2010 (EUT L 178, s. 1), (EU) nr. 83/2011 af 31. januar 2011 (EUT L 28, s. 14) og (EU) nr. 687/2011 af 18. juli 2011 (EUT L 188, s. 2), i det omfang sagsøgerens navn er opført på listen over personer, grupper og enheder, som forordning (EF) nr. 2580/2001 af 27. december

2001 om specifikke restriktive foranstaltninger mod visse personer og enheder med henblik på at bekæmpe terrorisme (EFT L 344, s. 1) finder anvendelse på.

Konklusion

- 1) *Det er uforment at træffe afgørelse i sagen.*
- 2) *Rådet for Den Europæiske Union betaler sagens omkostninger.*
- 3) *Europa-Kommissionen og Kongeriget Nederlandene bærer deres egne omkostninger.*

(¹) EUT C 117 af 26.5.2007.

Rettens kendelse af 20. april 2012 — Pachtitis mod Kommissionen

(Sag T-374/07) (¹)

(Personalesag — ansættelse — almindelig udvælgelsesprøve — afslag på en begæring om at opnå en kopi af spørgsmålene og svarene i adgangsprøverne — Rettens manglende kompetence — hjemvisning til Personaleretten)

(2012/C 174/36)

Processprog: græsk

Parter

Sagsøger: Dimitrios Pachtitis (Athen, Grækenland) (først ved advokaterne P. Giatagantzidis og V. Niagkou, derefter ved advokaterne P. Giatagantzidis og S. Stavropoulou, dernæst ved advokaterne P. Giatagantzidis og K. Kyriazi, avocats)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved J. Currall og I. Chatzigiannis, som befuldmægtigede)

Intervenienter til støtte for sagsøgeren: Den Helleniske Republik (ved E. M. Mamouna og K. Boskovits, som befuldmægtigede); Kongeriget Sverige (ved A. Falk og S. Johannesson, som befuldmægtigede); og Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse (EDPS) (ved H. Hijmans, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Påstand om annullation dels af Det Europæiske Personaleudvælgelseskontors (EPSO) afgørelse af 27. juni 2007 om afslag på sagsøgerens begæring om at opnå aktindsigt i de spørgsmål, han blev stillet i forbindelse med hans deltagelse i den almindelige udvælgelsesprøve EPSO/AD/77/06, i de svar, han fremkom med på disse spørgsmål, og i listen over de korrekte svar på nævnte spørgsmål, dels af det stiltiende afslag på den genfremsatte begæring, som sagsøgeren indgav til EPSO den 10. juli 2007.

Konklusion

- 1) *Sag T-374/07 hjemvises til Retten for EU-personalesager.*

2) Afgørelsen om sagens omkostninger udsættes.

(¹) EUT C 283 af 24.11.2007.

Rettens kendelse af 24. april 2012 — Alstom mod Kommissionen

(Sag T-517/09) (¹)

(Konkurrence — markedet for elektriske transformatorer — skrivelse fra Kommissionens regnskabsfører — afslag på at acceptere tilvejebringelse af en bankgaranti som midlertidig dækning af bøden — bortfald af retlig interesse — uforment at træffe afgørelse)

(2012/C 174/37)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Alstom (Levallois Perret, Frankrig) (ved advokaterne J. Derenne og A. Müller-Rappard)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved A. Bouquet, N. von Lingen og K. Mojzesowicz, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Dels påstand om annullation af Kommissionens beslutning K(2009) 7601 endelig af 7. oktober 2009 om en procedure i henhold til artikel 81 [EF] og EØS-aftalens artikel 53 (sag COMP/39.129 — Elektriske transformatorer), hvorved sagsøgeren blev pålagt en bøde, dels påstand om annullation af skrivelserne fra Kommissionens regnskabsfører af 10. december 2009 om afslag på sagsøgerens tilbud om at tilvejebringe en bankgaranti som middel til midlertidig inddrivelse af bøden.

Konklusion

1) Det er uforment at tage stilling til påstanden om annullation af skrivelse fra Europa-Kommissionens regnskabsfører af 10. december 2009 om afslag på sagsøgerens tilbud om at tilvejebringe en bankgaranti som middel til midlertidig dækning af den bøde, der er blevet pålagt ved Kommissionens beslutning K(2009) 7601 endelig af 7. oktober 2009 om en procedure i henhold til artikel 81 [EF] og EØS-aftalens artikel 53 (sag COMP/39.129 — Elektriske transformatorer),

2) Afgørelsen om sagens omkostninger udsættes.

(¹) EUT C 51 af 27.2.2010.

Rettens kendelse af 16. april 2012 — F91 Diddeléng m.fl. mod Kommissionen

(Sag T-341/10) (¹)

(Annullationssøgsmål — henlæggelse af en klage — undladdelse af at indlede en traktatbrudsprocedure — manglende anfægtelig retsakt — afvisning)

(2012/C 174/38)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøgere: F91 Diddeléng (Dudelange, Luxembourg), Julien Bonnetaud (Yutz, Frankrig), Thomas Gruszczynski (Amnéville,

Frankrig), Rainer Hauck (Maxdorf, Tyskland), Stéphane Martine (Esch-sur-Alzette, Luxembourg), Grégory Molnar (Moyeuvre-Grande, Frankrig) og Yann Thibout (Algrange, Frankrig) (ved advokaterne L. Misson, C. Delrée og G. Ernes)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved G. Rozet og P. Van Nuffel, som befuldmægtigede)

Intervenient til støtte for sagsøgte: Fédération Luxembourgeoise de Football (FLF) (Mondercange, Luxembourg) (først ved solicitor K. Daly og D. Keane, SC, derefter ved K. Daly)

Sagens genstand

Påstand om annullation af Kommissionens beslutning af 3. juni 2010 om henlæggelse af den af sagsøgerne indgivne klage mod Fédération Luxembourgeoise de Football (FLF), påstand om annullation af de af FLF's regler, som tilsidesætter artikel 39 EF og 81 EF, samt påstand om, at der pålægges »enhver relevant sanktion«.

Konklusion

1) Sagen afvises.

2) F91 Diddeléng, Julien Bonnetaud, Thomas Gruszczynski, Rainer Hauck, Stéphane Martine, Grégory Molnar og Yann Thibout bærer deres egne omkostninger og betaler Europa-Kommissionens omkostninger.

3) Fédération luxembourgeoise de football (FLF) bærer sine egne omkostninger.

(¹) EUT C 301 af 6.11.2010.

Kendelse afsagt af Rettens præsident den 23. april 2012 — Hassan mod Rådet

(Sag T-572/11 R II)

(Særlige rettergangsformer — fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik — restriktive foranstaltninger over for Syrien — indfrysning af midler og økonomiske ressourcer — begæring om foreløbige forholdsregler — ny begæring — nye faktiske omstændigheder — foreligger ikke — begæring ikke taget til følge)

(2012/C 174/39)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Samir Hassan (Damaskus, Syrien) (ved advokaterne É. Morgan de Rivery og E. Lagathu)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union (ved S. Kyriakopoulou og M. Vitsentzatos, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Begæring om foreløbige forholdsregler, i det væsentlige begæring om udsættelse af gennemførelsen af de restriktive foranstaltninger, som Rådet har indført over for Syrien, for så vidt som disse foranstaltninger omhandler sagsøgeren

Konklusion

- 1) *Begæringen om foreløbige forholdsregler tages ikke til følge.*
- 2) *Afgørelsen om sagens omkostninger udsættes.*

Kendelse afsagt af Rettens præsident den 23. april 2012 — Ternavsky mod Rådet

(Sag T-163/12 R)

(Særlige rettergangsformer — fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik — restriktive foranstaltninger over for Belarus — indfrysning af midler og økonomiske ressourcer — begæring om udsættelse af gennemførelse — tilsidesættelse af formforskrifter — begæring ikke taget til følge)

(2012/C 174/40)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Anatoly Ternavsky (Moskva, Rusland) (ved advokaterne C. Rapin og E. Van den Haute)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union

Sagens genstand

Begæring om udsættelse af gennemførelsen af såvel punkt 2 i bilag II til Rådets gennemførelsesafgørelse 2012/171/FUSP af 23. marts 2012 om gennemførelse af afgørelse 2010/639/FUSP om restriktive foranstaltninger over for Belarus (EUT L 87, s. 95), som punkt 2 i bilag II til Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 265/2012 af 23. marts 2012 om gennemførelse af artikel 8a, stk. 1, i forordning (EF) nr. 765/2006 om indførelse af restriktive foranstaltninger over for Belarus (EUT L 87, s. 37).

Konklusion

- 1) *Begæringen om foreløbige forholdsregler tages ikke til følge.*
- 2) *Afgørelsen om sagens omkostninger udsættes.*

Sag anlagt den 2. marts 2012 — Frankrig mod Kommissionen

(Sag T-135/12)

(2012/C 174/41)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Den Franske Republik (ved E. Belliard, G. de Bergues, J. Gstalter og J. Rossi, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Den anfægtede beslutning annulleres i det hele.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgeren har i stævningen nedlagt påstand om annullation af Kommissionens afgørelse K(2011) 9403 endelig af 20. december 2011, som under visse betingelser erklærer den statsstøtte, Den Franske Republik har gennemført til fordel for France Télécom i forbindelse med reformen af finansieringen af pensionerne til tjenestemandsansatte i France Télécom (statsstøtte nr. C 25/2008 (ex NN 23/2008)), forenelig med det indre marked.

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført tre anbringender.

- 1) Første anbringende, som er opdelt i to led, vedrørende en tilsidesættelse af artikel 107, stk. 1, TEUF, idet Kommissionen har anset reformen af finansieringen af pensionerne til tjenestemandsansatte i France Télécom for at udgøre en statsstøtte. Sagsøgeren gør gældende, at:
 - Kommissionen fejlagtigt har konkluderet, at nedsættelsen af den modydelse, som France Télécom skal betale til staten, ikke frigør France Télécom fra den strukturelle ulempe, virksomheden har måttet bære siden ikrafttrædelsen af loven af 1990, og at foranstaltningen indebærer en fordel for denne virksomhed.
 - Subsidiært, at Kommissionen fejlagtigt har konkluderet, at France Télécom nød godt af en fordel fra 1996 på trods af virksomhedens betaling af et ekstraordinært fast bidrag.
- 2) Andet anbringende, hvorved en tilsidesættelse af artikel 107, stk. 3, litra c), TEUF, subsidiært gøres gældende, idet Kommissionen har betinget den omhandlede foranstaltnings forenelighed af overholdelsen af den i den anfægtede afgørelses artikel 2 fastsatte betingelse. Dette anbringende er opdelt i to led.
 - Sagsøgeren gør i det første led gældende, at Kommissionen har tilsidesat artikel 107, stk. 3, litra c), TEUF, idet den har konkluderet, at den sats, som sikrer lige konkurrencevilkår, ikke i det foreliggende tilfælde er opnået, fordi de risici, som ikke er fælles, ikke er blevet taget i betragtning ved beregningen af den modydelse, som France Télécom har betalt efter 1996-lovens ikrafttrædelse.
 - Sagsøgeren gør i det andet led gældende, at Kommissionen har tilsidesat artikel 107, stk. 3, litra c), TEUF, idet den har nægtet at bedømme utilstrækkeligheden af den sats, som sikrer lige konkurrencevilkår, med hensyn til France Télécoms betaling af et ekstraordinært fast bidrag, og idet Kommissionen har konkluderet, at virksomheden ikke vil blive bragt i en situation med fuldstændig ligestilling overfor dens konkurrenter før 2043.

3) Tredje anbringende vedrørende et åbenbart fejlskøn, idet Kommissionen har nægtet at fastsætte en sats på 7 % som ajourføringssats for det ekstraordinære faste bidrag.

Sag anlagt den 12. april 2012 — Deutsche Börse mod Kommissionen

(Sag T-175/12)

(2012/C 174/42)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Deutsche Börse AG (Frankfurt am Main, Tyskland) (ved advokaterne C. Zschocke, J. Beninca og T. Schwarze)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

— Kommissionens afgørelse COMP/M.6166 Deutsche Börse/NYSE Euronext af 1. februar 2012 annulleres.

— Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat tre anbringender.

1) Første anbringende, hvorefter sagsøgte ikke foretog en korrekt bedømmelse af de horisontale konkurrencebegrænsninger, som parterne er omfattet af, idet Kommissionens hensyntagen til over-the-counter (»OTC«) handel med derivativer og dens påstand om de begrænsninger, som parterne angiveligt udøver mod hinandens vekslingsgebyrer, var behæftet med retlige fejl og fejlskøn. Desuden er Kommissionens påstand om, at parterne tvinger hinanden gennem innovativ konkurrence, åbenbart urigtig, og dens analyse af konkurrencen mellem handelsplatforme byggede ikke på tilstrækkeligt afgørende og sammenhængende oplysninger. Kommissionen tog heller ikke ordentlig stilling til begrænsninger på efterspørgselssiden, fordi den ikke analyserede og vurderede den vigtige rolle, som parternes kunder spiller — blandt hvilke er hoveddeltagerne på OTC-markeder — og gennemførte en kvantitativ analyse.

2) Andet anbringende, hvorefter sagsøgte vurdering af parternes effektivitetspåstande var behæftet med åbenlyse fejl og ikke støttet på tilstrækkeligt afgørende og sammenhængende oplysninger. Kommissionen accepterede urigtigt kun nogle af effektivitetsfordelene som påviselige, fusions-specifikke og sandsynligvis til gavn for forbrugerne, og påstod urigtigt, at effektivitetsfordelene ikke var tilstrækkelige til at modvirke fusionens virkninger på konkurrencen. For så vidt angår dens bedømmelse af både sikkerhedsopsparinger og likviditetsfordele, har Kommissionen tilsidesat parternes ret til at blive hørt ved at lægge beviser og argumenter til grund, som er fremført efter høringen, og som parterne ikke fik lejlighed til at fremsætte bemærkninger til. Kommissionens »claw back«-teori og dens vurdering af fusionspecificiteten ved sikkerhedsopsparinger var baseret på nye teorier og krav, der ikke har støtte i Kommissionens retningslinjer for vurdering af horisontale fusioner ⁽¹⁾.

3) Tredje anbringende, hvorefter sagsøgte ikke foretog en korrekt bedømmelse af de tilsagn, som parterne har afgivet. Afvisningen af tilsagnet vedrørende den fuldstændige afhændelse af NYX' (sagsøgeren og NYSE Euronext) overlappende handel med derivater af enkeltaktier, herunder afhændelsen af NYX' BClear facilitet, var baseret på urigtige beviser. Det påståede »symbiotiske forhold« mellem derivater af enkeltaktier og aktieindeksderivater eksisterer ikke, modsiger Kommissionens egen markedsafgrænsningsanalyse, og blev gjort gældende i strid med parternes ret til forsvar. Kommissionens afvisning af tilsagnet om softwarelicens er behæftet med en fejl og modsiger dens konklusioner om teknologikonkurrence.

⁽¹⁾ Retningslinjer for vurdering af horisontale fusioner efter Rådets forordning om kontrol med fusioner og virksomhedsovertagelser (EUT 2004 C 31, s. 5).

Sag anlagt den 16. april 2012 — Bank Tejarat mod Rådet

(Sag T-176/12)

(2012/C 174/43)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Bank Tejarat (Teheran, Iran) (ved solicitors S. Zaiwalla, P. Reddy og F. Zaiwalla, og D. Wyatt, QC, samt barrister R. Blakeley)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union

Sagsøgerens påstande

- Punkt 2 i tabel I.B. i bilag I til Rådets afgørelse 2012/35/FUSP af 23. januar 2012 om ændring af afgørelse 2010/413/FUSP om restriktive foranstaltninger over for Iran (EUT L 19, S. 22), annulleres, for så vidt som det vedrører sagsøgeren.
- Punkt 2 i tabel I.B. i bilag I til Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 54/2012 af 23. januar 2012 om gennemførelse af forordning (EU) nr. 961/2010 om restriktive foranstaltninger over for Iran (EUT L 19, s. 1), annulleres, for så vidt som det vedrører sagsøgeren.
- Punkt 105 i tabel B i bilag IX til Rådets forordning (EU) nr. 267/2012 af 23. marts 2012 om restriktive foranstaltninger over for Iran og om ophævelse af forordning (EU) nr. 961/2010 (EUT L 88, s. 1), annulleres, for så vidt som det vedrører sagsøgeren.
- Det fastslås, at artikel 20, stk. 1, i Rådets afgørelse 2010/413/FUSP ikke finder anvendelse på sagsøgeren.
- Det fastslås, at artikel 23, stk. 2, i Rådets forordning (EU) nr. 267/2012 ikke finder anvendelse på sagsøgeren.
- Det fastslås, at annullationen af punkt 2 i tabel I.B. i bilag I til Rådets afgørelse 2012/35/FUSP og Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 54/2012 og punkt 105 i tabel B i bilag IX til Rådets forordning (EU) nr. 267/2012 har umiddelbar virkning.
- Rådet tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført tre anbringender.

- 1) Med første anbringende gøres gældende, at
 - de materielle kriterier for udpegelsen af sagsøgeren i henhold til de anfægtede foranstaltninger er ikke opfyldt, og der er intet retligt eller faktisk grundlag for dennes udpegelse, og/eller at Rådet anlagde et åbenbart urigtigt skøn ved afgørelsen af, om kriterierne var opfyldt eller ej.
 - Rådet har udpeget sagsøgeren på et grundlag, der ikke er tilstrækkeligt til at etablere, at kriterierne var opfyldt, og har derved anlagt (endnu) et åbenbart urigtigt skøn, da sagsøgeren ikke opfylder nogen af de fem kriterier for udpegelse i artikel 23, stk. 2, i forordning nr. 267/2012, og at Rådet ikke har fremlagt bevis for det modsatte.
- 2) Med andet anbringende gøres gældende, at
 - udpegelsen af sagsøgeren tilsidesætter hans grundlæggende frihedsrettigheder, herunder hans ret til at handle og drive sin forretning, ejendomsretten og/eller tilsidesætter proportionalitetsprincippet.

- 3) Med tredje anbringende gøres gældende, at
 - Rådet under alle omstændigheder har tilsidesat væsentlige formkrav om at (a) underrette sagsøgeren individuelt om optagelsen af banken på listen, (b) give en fyldestgørende og tilstrækkelig begrundelse og (c) respektere retten til forsvar og retten til effektiv retsbeskyttelse.

Sag anlagt den 20. april 2012 — Spraylat mod ECHA

(Sag T-177/12)

(2012/C 174/44)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Spraylat GmbH (Aachen, Tyskland) (ved advokat K. Fischer)

Sagsøgt: Det Europæiske Kemikalieagentur (ECHA)

Sagsøgerens påstande

- ECHA's fastsættelse af en administrationsafgift af 21. februar 2012 (faktura nr. 10030371), der blev meddelt sagsøgeren den 21. februar 2012, annulleres.
- ECHA tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Subsidiært har sagsøgeren nedlagt påstand om, at afgørelse SME(2012)1445 af 15. februar 2012 annulleres.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat fem anbringender.

- 1) Det første anbringende: Tilsidesættelse af forordning (EF) nr. 1907/2006 ⁽¹⁾ og af forordning (EF) nr. 340/2008 ⁽²⁾

Sagsøgeren gør gældende, at i henhold til begge forordninger er den eneste tilladte begrundelse for at opkræve administrationsafgiften i henhold til artikel 13, stk. 4, i forordning nr. 340/2008, at ECHA får dækket sine omkostninger til vurderingen af registreringer vedrørende virksomhedsstørrelsen, og at der ikke tages hensyn hertil ved en fastsættelse af administrationsafgiften i henhold til ECHA's bestyrelses afgørelse MB/29/2010. En opkrævning af administrationsafgiften på grundlag af virksomhedsstørrelsen, som har til følge, at de store virksomheder skal være med til at bære de omkostninger, der opstår ved vurderingen af de mindre virksomheder, er også ulovlig.

- 2) Det andet anbringende: Tilsidesættelse af proportionalitetsprincippet

Dette princip kræver, at ECHA's opkrævning af administrationsafgiften skal stå i et passende forhold til det arbejde, som ECHA har udført. Dette er efter sagsøgerens opfattelse ikke tilfældet, når man sammenligner afgiftens størrelse på 20 700 EUR med det administrative arbejde, som ECHA faktisk har udført.

- 3) Det tredje anbringende: Tilsidesættelse af det generelle lighedsprincip

Sagsøgeren gør herom gældende, at forskellen på størrelsen af administrationsafgiften efter virksomhedsstørrelsen, ligeledes medfører en ulovlig forskelsbehandling. Endvidere har ECHA med omlægningen af sin forvaltningspraksis tilsidesat lighedsprincippet, idet ECHA har behandlet sagsøgeren anderledes end andre registranter, som af ECHA fik mulighed for også efter at have modtaget registreringsnummeret at foretage tilpasninger i forhold til virksomhedens størrelse med henblik på at undgå opkrævningen af administrationsafgiften.

- 4) Det fjerde anbringende: Tilsidesættelse af retssikkerhedsprincippet og af princippet om retten til god forvaltningsskik

Selv om ECHA har indset, at det i registreringspraksis er vanskeligt at fastlægge den rigtige virksomhedsstørrelse, har ECHA i strid med retten til god forvaltningsskik ikke givet sagsøgeren mulighed for at tilpasse oplysningerne med henblik på at undgå administrationsafgiften.

- 5) Det femte anbringende: Ulovlig delegation af lovgivningsbeføjelser til ECHA

Artikel 13, stk. 4, i forordning nr. 340/2008 bemyndiger ECHA til at opkræve en administrationsafgift, uden at detaljerne for, hvordan afgiften skal opkræves, navnlig rammerne for afgiften, angives i forordningen. Det er sagsøgerens opfattelse, at dette udgør en ulovlig delegation af lovgivningsbeføjelser til ECHA.

(¹) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1907/2006 af 18.12.2006 om registrering, vurdering og godkendelse af samt begrænsninger for kemikalier (REACH), om oprettelse af et europæisk kemikalieagentur og om ændring af direktiv 1999/45/EF og ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 793/93 og Kommissionens forordning (EF) nr. 1488/94 samt Rådets direktiv 76/769/EØF og Kommissionens direktiv 91/155/EØF, 93/67/EØF, 93/105/EF og 2000/21/EF (EUT L 396, s. 1).

(²) Kommissionens forordning (EF) nr. 340/2008 af 16.4.2008 om gebyrer og afgifter til Det Europæiske Kemikalieagentur i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1907/2006 om registrering, vurdering og godkendelse af samt begrænsninger for kemikalier (REACH) (EUT L 107 af 17.4.2008, s. 6).

Sag anlagt den 17. april 2012 — Khwanda mod Rådet

(Sag T-178/12)

(2012/C 174/45)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Mahran Khwanda (Damaskus, Syrien) (ved solicitors S. Jeffrey og S. Ashley, D. Wyatt, QC, og barrister R. Blakeley)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union

Sagsøgerens påstande

— Punkt 22 i bilaget til Rådets gennemførelsesafgørelse 2012/37/FUSP af 23. januar 2012 om gennemførelse af afgørelse 2011/782/FUSP om restriktive foranstaltninger over for Syrien (EUT L 19, s. 33) annulleres, for så vidt som det vedrører sagsøgeren.

— Punkt 22 i bilaget til Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 55/2012 af 23. januar 2012 om gennemførelse af artikel 33, stk. 1, i forordning (EU) nr. 36/2012 om restriktive foranstaltninger på baggrund af situationen i Syrien (EUT L 19, s. 6) annulleres, for så vidt som det vedrører sagsøgeren.

— Det fastslås, at artikel 18, stk. 1, og artikel 19, stk.1, i Rådets afgørelse 2011/782/FUSP (¹), ikke finder anvendelse på sagsøgeren.

— Det fastslås, at artikel 14, stk. 1, og artikel 15, stk.1, i Rådets forordning (EU) nr. 36/2012 (²), ikke finder anvendelse på sagsøgeren.

— Det fastslås, at annullationen af såvel punkt 22 i bilaget til Rådets afgørelse 2012/37/FUSP som punkt 22 i bilaget til Rådets forordning (EU) nr. 55/2012 har umiddelbar virkning.

— Rådet tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført tre anbringender.

- 1) Med første anbringende gøres gældende,

— at de materielle kriterier for at være omfattet af de anfægtede foranstaltninger ikke er opfyldt i sagsøgerens tilfælde, idet der hverken er retligt eller faktisk grundlag for udpegelsen af sagsøgeren, og at Rådet i denne henseende har foretaget et åbenbart urigtigt skøn. Endvidere har Rådet udpeget sagsøgeren på grundlag af utilstrækkelige beviser.

— at sagsøgeren er fremkommet med konkrete beviser til støtte for sit søgsmål, og at han faktisk har taget aktive skridt til at forhindre regeringsvenlige elementer i at få adgang til Kadmous Transports busflåde. Rådet har derimod ikke ført tilstrækkelige beviser til at anfægte disse oplysninger.

2) Med andet anbringende gøres gældende,

— at udpegelsen af sagsøgeren er i strid med hans menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder, herunder hans ret til respekt for sit privatliv og familieliv og hans ret til respekt for sin ejendom, og/eller i strid med proportionalitetsprincippet.

3) Med tredje anbringende gøres gældende,

— at Rådet under alle omstændigheder har tilsidesat formkravene om: (a) at give sagsøgeren individuel meddelelse om hans udpegelse, (b) at give en fyldestgørende og tilstrækkelig begrundelse for opførelsen af ham på listerne og (c) at respektere hans ret til forsvar og ret til effektiv domstolsbeskyttelse.

(¹) EUT L 319, s. 56.

(²) EUT L 16, s. 1.

Sag anlagt den 26. april 2012 — Bateni mod Rådet

(Sag T-181/12)

(2012/C 174/46)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Naser Bateni (Hamborg, Tyskland) (ved advokaterne J. Kienzle og M. Schlingmann)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union

Sagsøgerens påstande

— Rådets forordning (EU) nr. 267/2012 af 23. marts 2012 om restriktive foranstaltninger over for Iran og om ophævelse af forordning (EU) nr. 961/2010 annulleres, for så vidt som den vedrører sagsøgeren.

— Rådet tilpligtes at betale sagens omkostninger, navnlig dem, der er afholdt af sagsøgeren.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren gjort tre anbringender gældende.

1) Første anbringende: Tilsidesættelse af sagsøgerens ret til forsvar

— Rådet har tilsidesat sagsøgerens ret til en effektiv retsbeskyttelse og navnlig begrundelsespligten, idet Rådet ikke har angivet en tilstrækkelig begrundelse for at opføre sagsøgeren i bilag IX til den anfægtede forordning.

— Rådet har tilsidesat sagsøgerens ret til at blive hørt, idet Rådet ikke har givet sagsøgeren lejlighed til at fremsætte bemærkninger til opførelsen af sagsøgeren på sanktionslisterne i overensstemmelse med artikel 46, stk. 3 og 4, i den anfægtede forordning og derigennem foranledige Rådet til at foretage en fornyet overvejelse.

2) Andet anbringende: Manglende grundlag for sagsøgerens opførelse på sanktionslisterne

— Det fremgår ikke af de grunde, som Rådet har anført som begrundelse for at opføre sagsøgeren på sanktionslisterne, hvilket konkret retsgrundlag, Rådet har baseret sig på.

— Den virksomhed, som sagsøgeren udøvede indtil marts 2008, kan ikke begrunde en opførelse på sanktionslisterne i december 2011.

— Sagsøgerens virke som direktør for Hanseatic Trade Trust & Shipping (HTTS) GmbH kan ikke begrunde hans opførelse på sanktionslisterne, navnlig fordi Den Europæiske Unions Ret har annulleret forordning (EU) nr. 961/2010 (¹), for så vidt som den vedrørte HTTS GmbH.

— Den blotte omstændighed, at sagsøgeren har været direktør i et engelsk selskab, der i mellemtiden er blevet opløst, kan ikke på nogen måde give anledning til en konklusion om, at en af de i den anfægtede forordnings artikel 23 anførte grunde for at optage sagsøgeren på sanktionslisterne skulle foreligge.

3) Tredje anbringende: Tilsidesættelse af sagsøgerens grundlæggende ejendomsret

— Sagsøgerens opførelse på sanktionslisterne udgør et ubegrundet indgreb i sagsøgerens grundlæggende ejendomsret, idet sagsøgeren som følge af Rådets utilstrækkelige begrundelse ikke er i stand til at forstå grundene til, at han er blevet opført på listen over de personer, der er omfattet af sanktionerne.

— Sagsøgerens opførelse på sanktionslisterne er åbenbart uegnet til at opnå de formål, der forfølges med den anfægtede forordning, og udgør herudover et uforholdsmæssigt indgreb i sagsøgerens ejendomsret.

(¹) Rådets forordning (EU) nr. 961/2010 af 25.10.2010 om restriktive foranstaltninger over for Iran og om ophævelse af forordning (EF) nr. 423/2007 (EUT L 281, s. 1).

Sag anlagt den 26. april 2012 — HTTS mod Rådet

(Sag T-182/12)

(2012/C 174/47)

*Processprog: tysk***Parter***Sagsøger:* HTTS Hanseatic Trade Trust & Shipping GmbH (Hamburg, Tyskland) (ved advokaterne J. Kienzle og M. Schlingmann)*Sagsøgt:* Rådet for Den Europæiske Union**Sagsøgerens påstande**

- Rådets forordning (EU) nr. 267/2012 af 23. marts 2012 om restriktive foranstaltninger over for Iran og om ophævelse af forordning (EU) nr. 961/2010 annulleres, for så vidt som den vedrører sagsøgeren.
- Rådet tilpligtes at betale sagens omkostninger, navnlig dem, der er afholdt af sagsøgeren.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren gjort tre anbringender gældende.

- 1) Første anbringende: Tilsidesættelse af sagsøgerens ret til forsvar
 - Rådet har tilsidesat sagsøgerens ret til en effektiv retsbeskyttelse og navnlig begrundelsespligten, idet Rådet ikke har angivet en tilstrækkelig begrundelse for sagsøgerens genopførelse på listerne over de personer, enheder og organer, som i henhold til artikel 23 i den anfægtede forordning er undergivet restriktive foranstaltninger.
 - Rådet har tilsidesat sagsøgerens ret til at blive hørt, idet Rådet ikke har givet sagsøgeren mulighed for at fremsætte bemærkninger inden genopførelsen på sanktionslisterne og derigennem foranledige Rådet til at foretage en fornyet overvejelse.
- 2) Andet anbringende: Manglende grundlag for sagsøgerens genopførelse på sanktionslisterne
 - De grunde, som Rådet har angivet for sagsøgerens genopførelse på sanktionslisterne, kan ikke begrunde genopførelsen, og de er indholdsmæssigt forkerte. Navnlig er sagsøgeren ikke kontrolleret af IRISL.
 - Sagsøgerens opførelse på sanktionslisterne beror på Rådets åbenbare fejlskøn med hensyn til sagsøgerens situation og virksomhed.

- 3) Tredje anbringende: Tilsidesættelse af sagsøgerens grundlæggende ejendomsret

- Sagsøgerens genopførelse på sanktionslisterne udgør et ubegrundet indgreb i sagsøgerens grundlæggende ejendomsret, idet sagsøgeren som følge af Rådets utilstrækkelige begrundelse ikke er i stand til at forstå grundene til, at den er blevet opført på listen over de personer, der er omfattet af sanktionerne.
- Sagsøgerens opførelse på sanktionslisterne udgør et uforholdsmæssigt indgreb i dens ejendomsret og er åbenbart uegnet til at opfylde de formål, der forfølges med den anfægtede forordning. Opførelsen på listen går under alle omstændigheder ud over, hvad der er nødvendigt for at opnå disse formål.

Sag anlagt den 23. april 2012 — HUK-Coburg mod Kommissionen

(Sag T-185/12)

(2012/C 174/48)

*Processprog: tysk***Parter***Sagsøger:* HUK-Coburg Haftpflicht-Unterstützungs-Kasse kraftfahrender Beamter Deutschlands a.G. in Coburg (Coburg, Tyskland) (ved advokaterne A. Birnstiel, H. Heinrich og A. Meier)*Sagsøgt:* Europa-Kommissionen**Sagsøgerens påstande**

- Kommissionens beslutning af 23. februar 2012, hvorved der blev givet afslag på sagsøgerens begæring om aktindsigt i visse dokumenter i en kartelsag (sag COMP/39.125 — Car glass), annulleres.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger, herunder sagsøgerens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet gør sagsøgeren fire anbringender gældende.

- 1) Første anbringende: Manglende vurdering af hvert af de dokumenter, der begæres aktindsigt i.

Inden for rammerne af det første anbringende har sagsøgeren gjort gældende, at beslutningen ikke er baseret på en konkret og individuel undersøgelse af hvert enkelt dokument. Ifølge sagsøgeren er den anfægtede beslutning baseret på en retlig fejlagtig antagelse om, at der i det foreliggende tilfælde består en generel formodning for, at en undtagelse finder anvendelse.

2) Andet anbringende: Tilsidesættelse af begrundelsespligten

Sagsøgeren har gjort gældende, at Kommissionen baserede sit fuldstændige afslag på sagsøgerens begæring på en forudfattet opfattelse, og at beslutningen derfor er utilstrækkeligt begrundet. Ifølge sagsøgeren udgør dette en tilsidesættelse af begrundelsespligten og dermed en tilsidesættelse af væsentlige formforskrifter.

3) Tredje anbringende: Fejlagtig fortolkning og anvendelse af artikel 4, stk. 2, første og tredje led, i forordning (EF) nr. 1049/2001 ⁽¹⁾

Med det tredje anbringende har sagsøgeren gjort gældende, at Kommissionens fortolkning og anvendelse af undtagelserne i artikel 4, stk. 2, første og tredje led, i forordning nr. 1049/2001 er fejlagtig. Ifølge sagsøgeren overså Kommissionen forholdet mellem regel og undtagelse, og anlagde dermed en alt for vid fortolkning af »beskyttelse af undersøgelser« og begrebet »forretningsmæssige interesser«.

4) Fjerde anbringende: Manglende hensyntagen til den omstændighed, at gennemførelsen af kartelretten, der har privatretlig karakter, udgør en offentlig interesse som omhandlet i artikel 4, stk. 2, i forordning nr. 1049/2001

Med det fjerde anbringende har sagsøgeren gjort gældende, at Kommissionen med urette afviste, at der forelå en mere tungtvejende offentlig interesse i udbredelsen af de omhandlede dokumenter. Ifølge sagsøgeren skulle Kommissionen navnlig i forbindelse med interesseafvejningen have taget hensyn til, at gennemførelsen af kartelretten, der har privatretlig karakter, også udgør en offentlig interesse som omhandlet i artikel 4, stk. 2, i forordning nr. 1049/2001.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1049/2001 af 30.5.2001 om aktindsigt i Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens dokumenter (EFT L 145, s. 43).

RETTEEN FOR EU-PERSONALESAGER

Sag anlagt den 28. november 2011 — ZZ mod Kommissionen

(Sag F-126/11)

(2012/C 174/49)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: ZZ (ved advokat M. Boury)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Søgsmålets genstand og beskrivelse af tvisten

Påstand om annullation af ansættelsesmyndighedens afgørelse om at tildele sagsøgeren en disciplinær sanktion i form af en irettesættelse.

Sagsøgerens påstande

- Annullation af ansættelsesmyndighedens afgørelse CMS 10/038 om at tildele sagsøgeren en sanktion i form af en irettesættelse, samt af ansættelsesmyndighedens afgørelse nr. R393/11, hvorved den første afgørelse blev stadfæstet.
- Det fastslås, at sanktionen i form af en irettesættelse, som ansættelsesmyndigheden pålagde sagsøgeren uden fremlæggelse af gyldige beviser for den påståede chikane, som foreholdes sagsøgeren, og uden iværksættelse af en egentlig uafhængig, upartisk og retfærdig undersøgelse, som gør det muligt at fastlægge, hvorvidt den påståede chikane, som sagsøgeren skulle have begået over for sin kollega, har fundet sted, og karakteren heraf, er en vilkårlig sanktion, som udgør en diskriminerende handling fra ansættelsesmyndighedens side over for sagsøgeren.
- Det fastslås, at sagsøgeren under hele denne sag har lidt alvorlig økonomisk og ikke-økonomisk skade, og at sagsøgeren som følge heraf er berettiget til at opnå erstatning for selv samme skade. Denne skade skal opgøres i henhold til de kriterier, der fastsættes af Personaleretten.
- Det fastslås navnlig, at sagsøgeren under hele denne sag og under tidligere hermed konnekse sager har været udsat for alvorlige tilsidesættelser af sine grundlæggende menneskeret-

tigheder, rettigheder, som er indført i traktaterne, i EU's charter om grundlæggende rettigheder og i den europæiske menneskerettighedskonvention, og at han som følge heraf er berettiget til at opnå erstatning for disse selv samme tilsidesættelser, idet denne fastsættes af Personaleretten.

Sag anlagt den 29. marts 2012 — ZZ mod Kommissionen

(Sag F-28/12)

(2012/C 174/50)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøger: ZZ (ved advokat G. Cipressa)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Søgsmålets genstand og beskrivelse af tvisten

Påstand om annullation af den stiltiende afgørelse om at meddele afslag på sagsøgerens anmodning om for det første at slette en sætning fra lægeerklæringen af 28. februar 2008, for det andet om at den således berigtigede erklæring fremsendes til den læge, som sagsøgeren har valgt, og for det tredje om fra sagsøgerens arbejdsskadesag generelt at slette enhver oplysning vedrørende den omstændighed, som sagsøgeren hævder er forkert, at det hvide pulver, som sagsøgeren har været i berøring med, efterfølgende har vist sig at være hvidt støv fra en udgave af en avis, som sagsøgeren abonnerede på

Sagsøgerens påstande

- Afgørelsen om at meddele afslag på sagsøgerens anmodning af 23. december 2010 annulleres.
- Om fornødent annulleres afslaget på klagen af 10. juli 2011 over afgørelsen om at meddele afslag på anmodningen af 23. december 2010.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

ABONNEMENTSPRISER 2012 (ekskl. moms, inkl. normale forsendelsesomkostninger)

EU-Tidende, L- + C-udgaven, kun papirudgave	22 officielle EU-sprog	1 200 EUR pr. år
EU-Tidende, L- + C-udgaven, papirudgave + årlig dvd	22 officielle EU-sprog	1 310 EUR pr. år
EU-Tidende, L-udgaven, kun papirudgave	22 officielle EU-sprog	840 EUR pr. år
EU-Tidende, L- + C-udgaven, månedlig kumulativ dvd	22 officielle EU-sprog	100 EUR pr. år
Supplement til EUT (S-udgaven), udbud og offentlige kontrakter, dvd, 1 udgave pr. uge	Flersproget: 23 officielle EU-sprog	200 EUR pr. år
EU-Tidende, C-udgaven — udvælgelsesprøver	Sprog iht. udvælgelsesprøve(r)	50 EUR pr. år

Den Europæiske Unions Tidende, der udkommer på EU's officielle sprog, fås i abonnement i 22 sprogudgaver. EU-Tidende omfatter L-udgaven (retsforskrifter) og C-udgaven (meddelelser og oplysninger).

Der abonneres særskilt på hver sprogudgave.

I henhold til Rådets forordning (EF) nr. 920/2005, offentliggjort i EU-Tidende L 156 af 18. juni 2005, er Den Europæiske Unions institutioner midlertidigt fritaget for forpligtelsen til at udarbejde og offentliggøre alle retsakter på irsk. Irske udgaver af EU-Tidende vil derfor blive markedsført særskilt.

Abonnementet på supplementet til EU-Tidende (S-udgaven (udbud og offentlige kontrakter)) omfatter alle udgaver på de 23 officielle sprog på én dvd.

Abonnenter på *Den Europæiske Unions Tidende* kan uden ekstra omkostninger rekvirere eksemplarer af diverse bilag til EU-Tidende (C ... A-udgaver). Abonnenterne gøres opmærksom på udgivelsen af bilagene ved hjælp af »meddelelser til læserne« i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Salg og abonnementer

Betalingsabonnementer på diverse tidsskrifter, som f.eks. *Den Europæiske Unions Tidende*, kan købes gennem vore salgsganter. Listen over salgsganterne findes på internettet:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_da.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) giver direkte og gratis adgang til EU-retten. Via dette netsted kan man konsultere *Den Europæiske Unions Tidende*, og netstedet indeholder endvidere traktaterne, retsforskrifter, retspraksis og forberedende retsakter.

Yderligere oplysninger om Den Europæiske Union findes på: <http://europa.eu>

Den Europæiske Unions Publikationskontor
2985 Luxembourg
LUXEMBOURG

DA